

DANSK POLITI

NR. 03 2013

Chikane i fritiden

Går ud over familien

SIDE **12-17**

Politi i ubalance?

Kongres i faglighedens tegn

SIDE **06-11**

18. maj 1993

Forandrede politiet

SIDE **30-39**

Pas på politiet - Ing

DANSK POLITI

Er udgivet af Politiforbundet

Forside

Rikke Pedersen, Scanprint

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist
Tania Kejser, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til

Medieansvarsloven

Peter Ibsen

Layout

Thomas Rynkeby Knudsen,
UncleGrey, Aarhus

Tryk

Scanprint AJS

Bladet udkommer

10 gange årligt.
Oplag 15.000 stk.
ISSN 0905-7498

Medlem af

Dansk Fagpresse og Klubben for
Fagbladsredaktører inden for FTF

Næste materiale deadline

4. juni 2013

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Fax: 33 45 59 01
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk

Indlæg til DANSK POLITI

- Skriv et kort indslag til Debatten. Højest 2.000 anslag.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn, cpr-nummer, tjenestested og privatadresse.
- Alle indsendte artikler vurderes, hvorefter forfatteren modtager besked om optagelse i bladet.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for at tilpasse materialet til bladets koncept.

30 år har jeg været tillidsrepræsentant for kolleger i politiet. De seneste næsten 20 år som henholdsvis næstformand og formand i Politiforbundet. Det har været en fantastisk oplevelse og rejse.

Jeg har været privilegeret, fordi jeg har skullet arbejde for en engageret og knalddygtig faggruppe, som helt fortjent nyder enorm respekt hos borgerne.

Politifolk, som smider alt for at hjælpe andre, og som er drevet af empati og dygtighed.

Det har været en ære at passe på, hjælpe og arbejde for en faggruppe, som alle har en mening om.

Som meningsdannere og politikere nogle gange behandler lige så skødesløst som deres eget personlige legetøj, eller hænger ud, alt efter stemning og nyhedsstrøm.

En faggruppe, som i sidste instans altid ender med problemerne, og skal være samfundets skraldespand.

Politiet har udviklet sig helt enormt i de år. Dengang havde vi ingen terrortrussel, kun nogle mindre motorcykelbander, ingen illegal indvandring,

ingen østkriminelle, ingen it og en kriminalitet primært begået af lokale kendinge.

Vi havde 54 politikredse, nogle ganske små. Ingen DNA-sikring eller peberspray, ingen ghettoer, dyrevelfærd, miljøpolitik, hooligans med meget mere.

Springet har været enormt.

Udfordringerne ligeså.

Danmark er blevet et multikulturelt samfund i den globaliserede og til tider grænseløse verden.

Kravene til politiet er i samme forbindelse multi-mange-doblet.

Politiet har udviklet sig, og politifolkene professionaliseret sig.

Indsatser, specialisering, lovgrundlag og tempo er i en helt anden kategori end det politi, jeg i 1970'erne søgte ind i.

Det er naturligt og nødvendigt. Men forandringerne har været store – og hver gang har man forsøgt at fjerne politiet lidt fra borgerne. Fjerne dem fra det egentlige fundament, hvor tillid og forebyggelse skabes i et velfungerende samfund.

Særligt i de seneste 10 år.

Lidt ekstra med reformen i 2007.

INDHOLD

Kongres 2013

– tid til faglighed

Hvert fjerde år fejrer dit forbund sig selv. Det er der grund til, fordi Politiforbundet står stærkt, når det gælder om at passe på sine medlemmer. Til gengæld venter der de 172 delegerede hovedbrud, når det gælder om at lægge strategi for, hvordan arbejdsgiver og politikere overbevises om, at faglighed og grundigt politiarbejde kræver tid.

Følg med i kongressen i dagene 29. – 31. maj, hvor Politiforbundet blandt andet skal have ny formand. Hold dig opdateret på politiforbundet.dk, hvor vi streamer live fra salen.

SIDE **06-11**

en andre gør det

LEDEREN

AF PETER IBSEN, FORBUNDSFORMAND

Og helt voldsomt med de seneste fire års totale omstilling til økonomi, resultat- og måltalsstyring.

Det gode er, at det lykkedes, i samarbejde med arbejdsgiveren, at bjærge politiet igennem alle forandringerne, så dyderne om nærhed, troværdighed og borgerservice var det bærende, sammen med evnen til at tænke og handle selvstændigt.

Sådan har vi skabt verdens bedste og mest beundrede politikorps – netop fordi ansvaret og beslutningerne var lagt helt ud til den eller de politifolk, som stod i situationen. Fordi tilliden fra borgerne var vigtigere end politikernes personlige projekter.

Da vi trådte ind i Schengen, misundte vore tyske kolleger deres danske kolleger, som havde mulighed for at handle og tage beslutninger på egen hånd i marken. Tyskerne selv skulle gennem tre ledelseslag først. I Danmark var vi fleksible og klar til at handle på stedet. Vi havde tillid fra oven.

I dag – godt 10 år senere – har vi kopieret tyskernes arbejdsform.

I dag er vi ikke længere verdens bedste politikorps, men et af de bedste.

Arbejdsgiveren er af en anden type, og ikke shelt så interesseret i virkeligheden, men i tal.

Vi har fjernet dele af selvstændigheden. Vi har skubbet borgerne stadig længere væk. Arbejdsgiveren tænker ikke længere i borgerservice, men i måltal og dokumentation. Politiasistenten på gaden arbejder efter regneark og styring – og løber efter en lineal af måltal, strategier og økonomi.

Politiet styres i dag fra Finansministeriet – ikke fra Justitsministeriet.

Afstanden til borgerne vokser og vokser. Politikerne lader det ske. Lader antallet af politifolk falde, mens udfordringerne vokser, og arbejdsgiveren investerer i at løse problemerne ved at kommunikere uden om.

Samme tendens som vi kender fra sundhedsvæsen og kommuner. Velfærd er ikke længere en langsigtet investering. Det ses som en udgiftspost, og behandles udelukkende sådan.

Rigspolitiets succes er således ikke helt den samme som den politiansattes

succes – eller borgerens succes. Det er i højere grad Finansministeriets succes, Moderniseringsstyrelsens succes og stadig mere ansvarsløse politikeres succes.

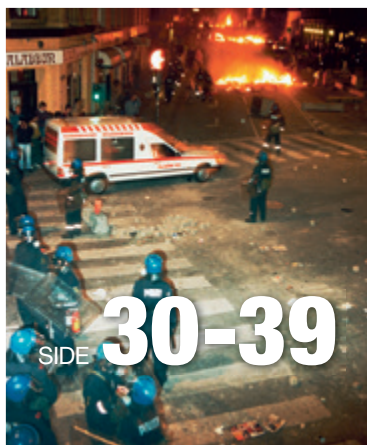
Når jeg stopper som formand den 31. maj i år, er det derfor med større bekymring end nogensinde for politiets fremtid. For en af de mest fantastiske arbejdspladser og nogle af de mest engagerede og loyale ansatte, et velfærdssamfund og demokrati kan læne sig op ad.

Min bøn til samfundet, politikerne og arbejdsgiveren skal i samme forbindelse lyde: Pas på politiet, lad være med at undergrave og udhule et af de vigtigste fundament i vores demokrati. Lav forandringer, men gør dem med respekt for borgerne og de ansatte.

Og til politiet: Tak for mange gode år. Tak for rygviden og den styrke, der kommer af at repræsentere så enestående en faggruppe. Pas godt på jer selv. Hold fast, stå sammen og stå imod! Kun sådan kan vi for alvor genvinde respekten for faget og tilliden fra borgerne. ■

18. maj 1993

Det er 20 år siden, men datoen bringer stadig knivskarpe minder frem hos dem, der var med. Urolighederne på Nørrebro forandrede politiet og livet for mange af de politifolk, der deltog. Læs om, hvad man lærte, og hvorfor din indsatsdragt i dag ikke vejer det samme som en ridders rustning.

SIDE **30-39**

Hvad sker der til oktober?

Lederreformen i politiet styres stramt og med en ambitiøs tidsplan. Til efteråret vil jobindholdet for næsten samtlige ledere i dansk politi være ændret. Indtil nu er der ikke mange faste holdepunkter, men på Lederforeningens generalforsamling i Middelfart blev de 136 fremmødte lidt klogere. SIDE **18-19**

LÆS OGSÅ:
Debat • Kort Nyt
Politihistorie
Værd at vide

Det kræver omkring 50 forskellige dele ekstra udstyr - til en værdi af cirka 60.000 kroner - at opbygge en standard patruljevogn.

Fra almindelig Mercedes til patruljevogn

PROTOTYPE Ved Rigspolitiets seneste udbudsrunde inden for patruljevogne og sagsbehandlerbiler gjorde Mercedes' C-klasse en så god figur inden for både køreegenskaber, økonomi og sikkerhed, at den de næste to til fire år er en del af politiets vognpark. Derfor er Rigspolitiet for tiden i færd med at opbygge en prototype af en Mercedes patruljevogn.

Det skal en hel del til, førend en almindelig bil er omdannet til en patruljevogn. Det kræver omkring 50 forskel-

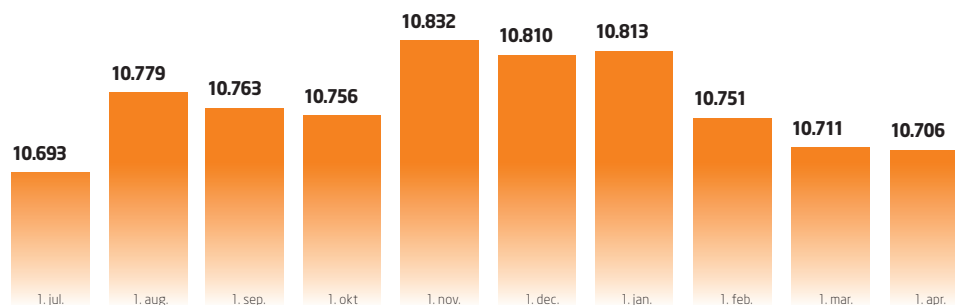
lige dele ekstra udstyr - til en værdi af cirka 60.000 kroner - at opbygge en standard patruljevogn.

Det tager op til tre måneder for teknikerne i Rigspolitiets monteringshal at få prototypen på plads. Dels skal bilen næsten skilles ad til atomer, hvorefter der trækkes diverse ledninger, tilsluttes radio, hastighedsmåler, blink og andre tekniske funktioner i bilen, og dels skal alt afprøves og sikkerhedsgodkendes. Prototypen er med andre ord en kompliceret affære.

Hele processen munder ud i en manual – en moppedreng på omkring 200 sider plus videofiler – der dokumenterer, hvordan Mercedes patruljevognene skal opbygges. Dernæst bliver opgaven uddelegeret til politiets eksterne samarbejdspartnere, som fremover vil opbygge patruljevognene, når kredsen rekvirerer nye. Det skulle de eksterne samarbejdspartnere gerne kunne klare på en uges tid.

Antal politiansatte i Danmark 2012/13

(inkl. Færøerne og Grønland)

Kilde: Politiforbundet

Kriminalpræventiv pris til politiet

TRYG BY "Tryg By Hafnia-patruljer" under Københavns Politi blev midt i april tildelt Den Kriminalpræventive Pris 2013 af justitsminister Morten Bødskov. "Tryg By Hafnia-patruljer" er et projekt, der er iværksat og gennemført af Københavns Politi. Det går ud på at forhindre vold- og kriminalitet i by- og natlivet ved, at politiet er massivt til stede der, hvor statistikken viser, at risiciene for vold, overfald og tyveri er størst. De netter, hvor de særlige patruljer har

været indsat, er der blevet anmeldt 39 procent færre voldsepisoder i forhold til, hvad der kunne forventes ud fra nogle kontrolnetter. Projektet viser endvidere, at selv om det er en bekostelig affære at have politiet så massivt til stede på udvalgte steder, så bliver udgifterne opvejet af besparelserne i retssystemet.

KILDE: DET KRIMINALPRÆVENTIVE RÅD

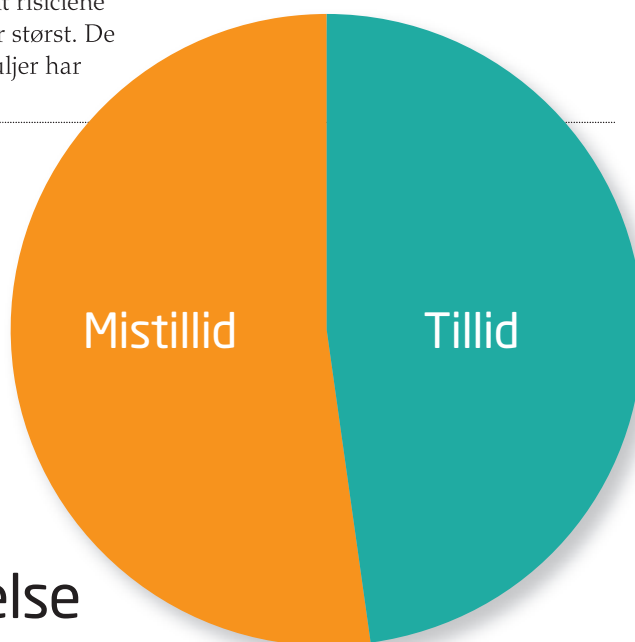
Svenske politifolk er utilfredse med den øverste ledelse

UNDERSØGELSE Det er mildest talt en lunken vurdering, som svenske politifolk giver deres øverste ledelse i en medarbejderundersøgelse, som det svenske rigspoliti, Rikspolisstyrelsen, fik foretaget her i foråret.

I undersøgelsen svarer den gennemsnitlige politimand/-kvinde, at tilliden til rigspolitiet ligger på 49 - på en skala fra 0 til 100. I Stockholm ligger den gennemsnitlige tilfredshed kun på 46, og den er helt nede på 44 i Skåne. Rikspolisstyrelsen forklarer den store mistillid med, at der stilles skrappe krav til medarbejderne i forbindelse

med, at organisationen moderniseres. Det svenske politiforbund, Polisförbundet, har en anden opfattelse af, hvad der ligger til grund for mistilliden.

- Vores billede er, at man ikke er lydhør over for politifolkenes behov, som er blevet fremført i ekstremt lang tid. Det bliver opfattet som om, at man har en personalepolitik, hvor medarbejderne ses som tjenestenumre, der kan udskiftes, og ikke som medarbejdere med kompetencer og erfaringer, siger Lena Nitz, ordførende i Polisförbundet, til SvD Nyheter.

RETTELSE

BIFROST I sidste nummer af fagbladet **DANSK POLITI** bragte vi en artikel om systemet **BIFROST**, som på sigt kommer til at blive installeret i politiets biler. Her kom vi til at love for meget – det fremgår nemlig af artiklen, at **BIFROST** bliver installeret i 325 biler inden udgangen af 2013. Det er **IKKE** sandt – planen er, at **PÅBEGYND** installationen i 325 biler i landets politikredse inden udgangen af året. **DANSK POLITI** beklager fejlen.

DANSK POLITI beklager

VESTE I sidste nummer af **DANSK POLITI** bragte vi på side 17 en annonce for salg af skudsikre veste. Den annonce burde ifølge redaktionens egne retningslinjer aldrig have fundet vej til bladets sider. Det er nemlig arbejdsgiverens ansvar at indkøbe udstyr til tjenestebrug, og derfor er det ikke tilladt for ansatte i politiet at anvende andet end netop dette udstyr til tjenestebrug. Ved at bringe en annonce for skudsikre veste **KUNNE** det se ud som om, at fagbladet opfordrer til netop dét, hvilket på ingen måde er tilfældet. **DANSK POLITI** beklager fejlen.

Kongres

i faglighedens tegn

Fremtidens politifolk bliver ældre, der bliver færre af dem, og de kommer stadig længere væk fra borgerne. Udfordringen bliver – igen – at kunne levere politiarbejde med den faglige stolthed og troværdighed intakt. Under den hovedoverskrift mødes 172 delegerede fra hele landet til kongres i Aalborg 29.–31. maj. En kongres, hvor Politiforbundet også skal vælge nyt formandskab.

AF NICOLAI SCHARLING

Et fag under pres og en stærk medlemsorganisation. Under de to overskrifter holder Politiforbundet kongres i slutningen af maj.

På den ene side står Politiforbundet stadig stærkt bag sine 12.000 medlemmer – heraf 10.700 politifolk.

På den anden side skal medlemmerne kæmpe med en stadig mere presset hverdag – hvor muligheden for at servicere borgerne forringes, og deres indsats udmåles fra skriveborde og ved hjælp af måltal.

- Der har aldrig været mere brug for et stærkt forbund til at passe på medlemmerne. Og den opgave synes jeg heldigvis, vi løser under stort pres. Sidste år skaffede forbundet mere end 32 millioner kroner i erstatning til medlemmerne. Det er mere end forbundshuset får ind årligt i kontingent efter refusion til foreningerne, fortæller forbundsformand Peter Ibsen. På den front fører politiforbundets sekretariat - med god afstand - over andre fagforbunds sekretariater.

Men det betyder ikke, at der skal soves på roserne.

- Vores udgifter til advokater stiger, sagsgangene forlænges, arbejdsgiverens sekretariater vokser, og udfordringerne står i kø. Vi oplever en stigning i arbejdsskader og svageligheds-

POLITIFORBUNDETS KONGRES

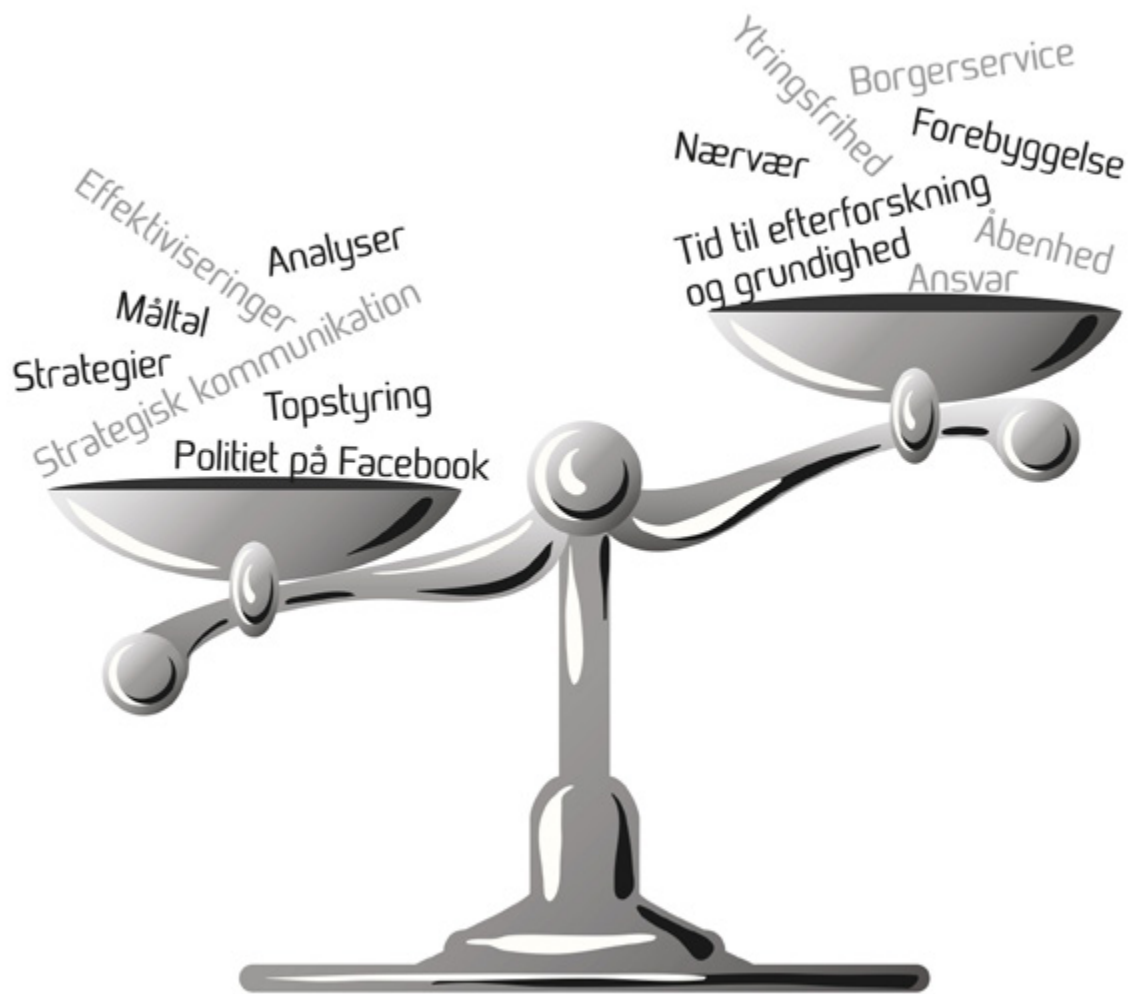
Kongressen er Politiforbundets øverste myndighed og afholdes hvert fjerde år.

Her skal delegerede fra hele landet tage stilling til fremtidig politik, indsatsområder, vælge formand og næstformand samt fastsætte kontingent med videre.

pensioner. Derfor er en kongres også et godt sted at kigge fremad og huske, hvad det hele drejer sig om: Næmlig de politifolk og kontoransatte, som skal kunne gå på arbejde vel vidende, at de har et sikkerhedsnet spændt ud under sig, at der passes på dem, og at nogen kæmper deres sag. Vi skal være den bedste kollega, man kan få. Vi skal være med medlemmet overalt, fortæller forbundsformand Peter Ibsen.

FAGLIGHED KONTRA MÅLTAL

Det var den interne side. Det stærke forbund. Den anden side er et fag under pres og de nye tider, som har forandret politiet drastisk – og skabt en skillelinje mellem øverste ledelse og virkeligheden på gaden. Situationen kan, i følge Peter Ibsen, illustreres med et gulvtæppe, der buler vold-

Politi i ubalance?

somt op. Øverst står et skilt med teksten "Politiet på toppen" – samt rigspolitichefens gentagne udsagn om, at: "Det aldrig nogensinde har gået bedre i dansk politi!". Han har måltalene, strategierne og økonomien til at bevise det.

På gulvet er dog alle de menige politifolk, som har travlt med at feje kerneopgaverne ind under gulvtæppet. De siger nej til stadigt flere borgere, som ringer efter hjælp, de drop- per forebyggende arbejde, de må ikke længere tage sig tid til borgerne. De bliver stadigt færre, får stadigt færre timer, og deres biler bliver stadigt mere slidte.

Der er åbenbart to virkeligheder – eller udlægninger af politiets virkelighed – som ligger meget langt fra hinanden. På den ene side strømlines politiet efter alle de nyeste strategier og teorier. Der oprustes i teori og andre faggrupper. På den anden side prioriterer stadigt færre stadigt mere voldsomt.

EN ANDERLEDES TOP

Det er med det skifte som overskrift – eller de meget forskellige syn på virkeligheden – at politiets tillidsfolk mødes 29. – 31. maj til kongres.

Hvordan skal man komme frem til et punkt, hvor de to virkeligheder mødes? Hvordan skal sløjfen bindes, sådan at

politifolkene også føler, at de kan levere et ordentligt stykke arbejde?

Lige nu er der – ifølge Politiforbundet – historisk langt fra Rigspolitiets virkelighed og til den virkelighed, som politifolkene arbejder i.

- Politiet er ikke på toppen. Med mindre toppen forstås som at sige nej til stadigt flere borgere, som ringer efter hjælp, samt erstatte politifolk med Facebook og strategisk kommunikation. Men vi er ganske rigtigt på toppen, når det handler om at håndtere de værste af de værste i banderne, at lave task forces, opfylde måltal og i øvrigt fjerne problemer ved at give dem andre navne. Politiet i dag gør mange ting utroligt godt, men vi gør det på bekostning af kerneopgaverne, fortæller forbundsformand Peter Ibsen.

LAVEST I SKANDINAVIEN

"Tid til faglighed" – lyder kongres-sloganet. Faglighed fortolkes som de dyder, der skal bringe nærvær, forebyggelse og tryghed tilbage i højsædet. Med den også debatten og forståelsen for at udviklingen de seneste par år har betydet, at der er kommet 400 færre politifolk, at gennemsnitsalderen i politiet er stigende, og at fremskrivninger af udviklingen betyder akut mangel på politifolk. ►

Kongressen
streames direkte fra
Politiforbundets hjemmeside:
politiforbundet.dk

Som noget nyt vil streamingen blive krydret af live-interviews med deltagere og gæster om kongresaktuelle spørgsmål eller politifaglige emner. En cirka tidsplan vil hver dag blive lagt på hjemmesiden.

- Vi kan bare konstatere, at vi - som de eneste i Skandinavien - ikke har en plan for, hvad politiet mindst skal have af timer og folk for at servicere alle lige, og for at garantere retssikkerheden. I Norge er det én politier pr. 500 indbyggere. I Sverige én pr. 470 indbyggere. I Danmark er vi pt. én politier pr. 530 borgere, og det er inklusiv elever og rigsfællesskabet. Enhver fremskrivning viser endda, at antallet af borgere pr. politier vil vokse herhjemme. Tænk bare på, hvad vi har fået af øst-kriminalitet, bandeudfordringer, it-kriminalitet og illegal indvandring på ganske få år. Ingen har villet forholde sig til, at det i stigende grad løses ved at fjerne politiet fra borgerne og det præventive arbejde. For der er ikke tid til det hele, fortæller forbundsformanden.

NYE TIDER

Kongressen er Politiforbundets øverste myndighed og afholdes hvert fjerde år. Her udstikkes kursen for den kommende periode, og i år vil kursen i høj grad blive præget af de voldsomme forandringer, som har fundet sted siden 2009.

- Vi er et andet og helt forandret politi. På godt og ondt. Stort set hele tankesættet og styringen er ændret siden sidst, og i dag har Justitsministeriet meget lidt at sige i forhold til Finansministeriet og Moderniseringsstyrelsen, som er politiets egentlige arbejdsgiver, siger Peter Ibsen.

- Det er nye tider, og forandringerne fortsætter. Blandt andet står vi over for en lederreform, som i princippet er en omstrukturering. Alt det skal vi forholde os til - og lære at gear os til. Det har medlemmerne krav på, fortsætter han.

NYT FORMANDSSKAB

På kongressens sidste dag, den 31. maj, er der valg af formandskab - det vil sige formand og næstformand i Politiforbundet. Peter Ibsen takker af efter ni år som formand.

Politiforbundets Hovedbestyrelse har valgt at indstille Claus Oxfeldt, formand for Københavns Politiforening, som ny formand, og nuværende næstformand, Claus Hartmann, til at fortsætte som næstformand.

De to er så vidt eneste kandidater. ■

DYRT AT VÆRE ET STÆRKT FORBUND

Politiforbundet fik sidste år godt **44 millioner** kroner i kontingent. Det dækkede langt fra forbundets samlede udgifter. Sådan blev kontingentkronerne brugt (ca. beløb):

12 millioner kroner sendt retur til foreningerne.

4 millioner kroner på advokatbistand.

3,5 millioner kroner på studiekredse.

4 millioner kroner i kontingent til CO10 og FTF.

2,5 millioner kroner til senior- og TR-kurser.

7 millioner kroner til medlemsaktiviteter og mødeudgifter (medlemsmøder, hovedbestyrelse, udvalg, fokusgrupper med mere).

23 millioner kroner til alle øvrige udgifter, herunder løn, information, IT, socialrådgivning, fagblad, sagsbehandling, kommunikation, husleje, vedligeholdelse af feriehus, opsparing til fonde og kongres samt drift med mere.

En overskudsforretning for medlemmerne:

- Politiforbundets sekretariat skaffede i 2012 mere end **32 millioner** kroner i erstatning til medlemmerne.
- Sikrede pensionshjælp og -rådgivning og betaling til efterladte.
- Sikrede retfærdighed og fair play til alle medlemmer i, lønsager, disciplinærsager, klagesager, sygepensionsager, arbejdsskadesager med mere.
- Har de bedste eksperter og den bedste rådgivning.
- Udgiver et stærkt fagblad og leverer kommunikation på alle platforme.
- Billige feriehus, forsikringer, medlemstilbud.

NYE HJEMMESIDER

Politiforbundet åbner for en ny og mere strømlinet hjemmeside i forbindelse med kongressen -

www.politiforbundet.dk

Det samme gælder for fagbladet DANSK POLITI's hjemmeside - **www.dansk-politi.dk**

VIDSTE DU DET?

- Politiforbundet skaffede sidste år mere end 32 millioner kroner i erstatning til medlemmerne.
- Politiforbundet er verdens ældste politifaglige forbund - dannet i 1902.

Rapport analyserer på fremtiden for dansk politi

Flere ældre kolleger, og færre politifolk samlet set. Sådan ser fremtiden ud for dansk politi. En regnegruppe, nedsat af Politiforbundets Hovedbestyrelse, giver i en ny rapport sit bud på, hvordan aldersfordelingen i politiet ser ud frem mod 2020.

AF TANIA KEJSER

En regnegruppe under Politiforbundet har analyseret på de forskellige parametre, der betyder noget i forhold til sammensætningen af ansatte med politifaglig baggrund i politiet.

RAPPORTEN BYGGER PÅ:

- En spørgeskemaundersøgelse blandt alle Politiforbundets medlemmer født i perioden 1949 – 1960. Denne gruppe har muligheden for at gå på pension frem mod 2020, og er blandt andet blevet spurgt om, hvornår de regner med at forlade politiet. 75,6 procent afgav svar.
- Personaleomsætning i politiet.
- Ansættelser på Politiskolen.

KONKLUSIONER

Jørgen Olsen, formand for Rigspolitiforeningen, har siddet med i regnegruppen. Ud over at være yderst tilfreds med, at så mange medlemmer har svaret på spørgeskemaet, ser han rapporten som et effektivt værktøj fremadrettet.

- Rapporten bygger på en undersøgelse, der er lavet på en meget valid baggrund, i og med at så mange har svaret. Det giver forbundet et værktøj til fremadrettet at kunne arbejde med de

her problemstillinger på et kvalificeret grundlag, siger Jørgen Olsen.

De tal, som rapporten bygger på, kan blandt andet bruges til at fremskrive, hvor mange elever der skal ansættes på Politiskolen om året for at bibeholde nuværende antal af politifolk. Det tal lyder på 424. Derudover har materialet et væld af muligheder, som kan bruges fremadrettet.

- Nu er første spadestik taget. Herefter gælder det om at følge udviklingen tæt. Vores analyse kan for eksempel bruges til at regne på, hvad det så betyder for sammensætningen af politistyrken, hvis færre, end man forventede, bliver ansat på Politiskolen. Vi kan simpelthen stille mere kvalitative spørgsmål til de rette kanaler, siger Jørgen Olsen.

Et meget konkret eksempel på at alderssammensætningen kan blive et problem, man skal forholde sig til i politiet, er på Bornholm.

- Her kan vi allerede nu spørge, hvordan man har tænkt sig at løse problemstillingen med, at gennemsnits-

alderen er næsten 50 år, at 29 procent af politifolkene forventer at gå på pension inden udgangen af 2020, og ingen påtænker at fortsætte, efter de er fyldt 63 år. Har denne alderssammensætning sammenhæng med et sygefravær, der er 92 procent højere end gennemsnittet for resten af landet? Hvordan vil man håndtere den situation, og hvordan vil man få folk til Bornholm, når denne store gruppe går på pension næsten på samme tid?, spørger Jørgen Olsen. ■

BAGGRUND

Derfor er det sådan

- Før 2011 var der ingen tvivl om, hvor mange politifolk der var til rådighed i Danmark. Det faste normativ sørgede for, at der konstant skulle være 11.100 ansatte med politifaglig baggrund. Når en polititjenestemand nåede de 63 år, blev der sagt farvel og tak, for i samme ombæring at ansætte en ny elev på Politiskolen.
- Sådan er det ikke længere. I 2011 blev det faste normativ ophævet. Nu kan politikredsene omgøre lønkroner til drift. Desuden har man gjort op med den pligtige afgangsalder, så man i dag kan blive i politiet ud over de 63 år. De to ting betyder tilsammen, at mængden af politifolk bliver mindre, og gennemsnitsalderen stiger. Det får betydning for arbejdsforholdene for alle ansatte.

Formandsvalg – hvad

Politiforbundet skal have ny formand som vælges af 172 delegerede ved kongressen i slutningen af maj. En enig Hovedbestyrelse har indstillet to kandidater – nemlig Claus Oxfeldt, formand for Københavns Politiforening, som kandiderer til formandsposten, og Claus Hartmann, næstformand i Politiforbundet, der genopstiller til denne post.

Claus Oxfeldt, formandskandidat

UDVIKLING OG PRODUKTION

- Politiforbundet er meget et menings-forbund. Jeg ønsker, at vi drejer i retning af også at blive et udviklingsforbund og et produktionsforbund. Vi er nødt til at satse på udvikling, ikke mindst for at matche Rigspolitiet, men også for at følge med i den udvikling, samfundet gennemgår. I vores forhold til Rigspolitiet betyder det blandt andet, at vi skal blive bedre til at møde op med vores idéer til, hvordan en given forandring i politiet skal gennemføres. På den måde kommer vi på forkant.

SAMMENHOLD

- Jeg vil gøre meget for at skabe sammenhængskraft og sammenhold på alle hylder. Det gælder både internt i forbundet, men også mellem politiforeningerne og de enkelte afdelinger i en politikreds. Vi er nødt til at holde sammen, det er faktisk vigtigere end nogensinde i disse år, hvor vi meget nemt kan komme til at bekrige hinanden på ressourcer. Hvis først vi angriber hinanden, har vi tabt.

ÅBENHED OG UDDANNELSE

- Vi kommer langt med åbenhed. Det skaber sammenhængskraft og følelsen af at være et stærkt forbund når vi fortæller medlemmerne, hvad vi gør, og hvor vi hjælper dem. Kommunikation og synlighed er ekstremt vigtigt i den sammenhæng. Desuden vil jeg plædere for, at vi alle, der arbejder med tillidsmandsarbejde – såvel i forbundsregi som ude i kredse – skal huske at uddanne os. Det er alfa og omega, at vi holder trit med udviklingen og dygtiggør os, så vi kan matche ledelserne rundt omkring.

CLAUS OXFELDT

1985:

Ansæt i politiet på Station 1 i Nyropsgade.

Blev første gang tillidsmand som suppleant for talsmanden i vagten på Hovedbanegården.

1996:

Næstformand i bestyrelsen på Station 1.

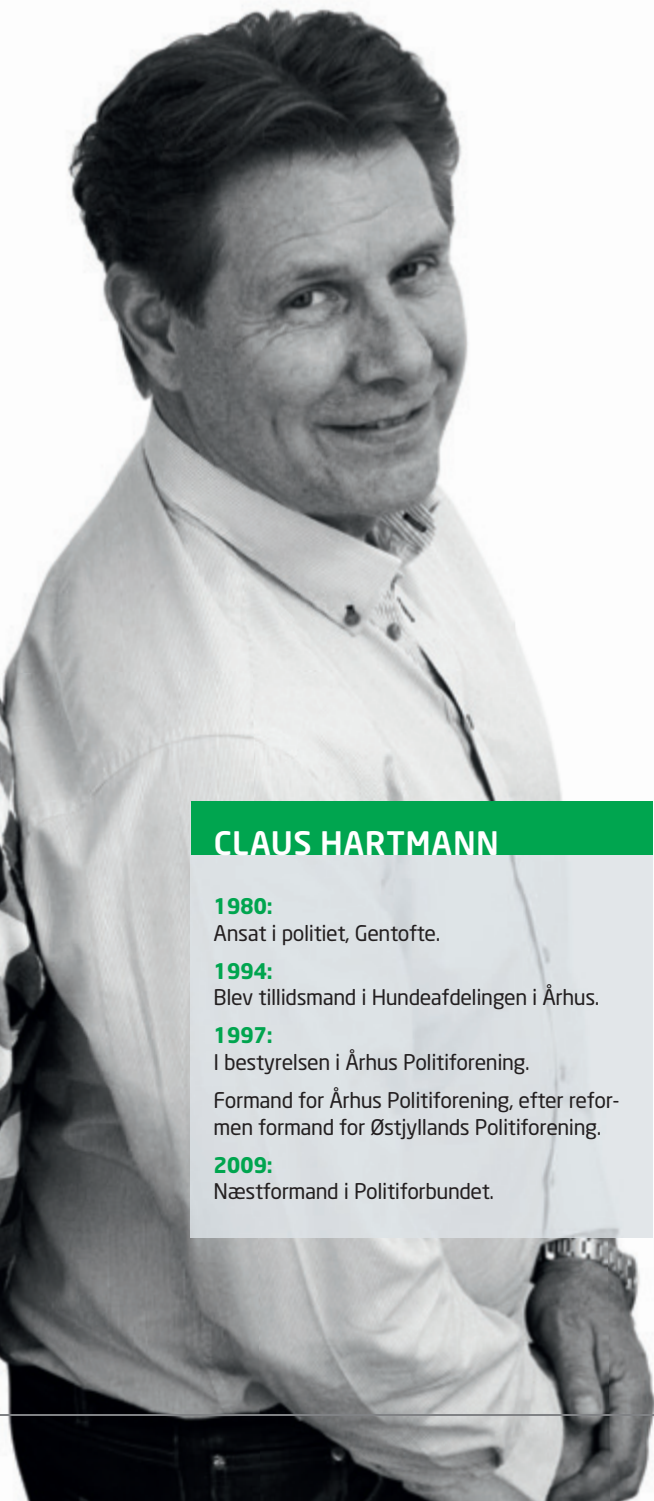
1999-2007:

Formand på Station 1/City.

2007:

Formand for Københavns Politiforening.

vil kandidaterne?

CLAUS HARTMANN

1980:

Ansæt i politiet, Gentofte.

1994:

Blev tillidsmand i Hundeadelingen i Århus.

1997:

I bestyrelsen i Århus Politiforening.

Formand for Århus Politiforening, efter reformen formand for Østjyllands Politiforening.

2009:

Næstformand i Politiforbundet.

Claus Hartmann, næstformandskandidat

FORANDRING TIL NYE TIDER

- Vi skal i gang med et større arbejde, som i bund og grund handler om at pleje medlemmernes interesser. Vores organisation skal rettes til, så vi bliver i stand til at håndtere den udvikling, hvor Rigspolitiet i stigende grad trækker ledelsesretten til sig.

- På samme måde har Rigspolitiet oprustet i forhold til aftaleområdet, hvor der nu er ansat indtil flere jurister. Tidligere mødtes forbundet med folk i Rigspolitiet, der havde politifaglig baggrund. I dag mødes vi med jurister i et forhandlingsafsnit. Det giver en helt ny kultur for aftaler, hvor vi skal være skarpe på den juridiske del.

ET DYBT PROFESSIONELT FORBUND

- Der er intet alternativ til Politiforbundet. Vi har et ekstremt stærkt sekretariat, der leverer så mange varer til vores medlemmer, at ingen gør det bedre. Sidste år fik Politiforbundet over 32 millioner kroner hjem til medlemmerne i erstatninger. Den del af vores virksomhed skal vi blive bedre til at fortælle om, så alle vores medlemmer forstår, at vi er det eneste sted, hvor man er sikret en dybt professionel håndtering af sager, som er så specifikke for vores fag. De sidste fire år har været præget af lavkonjunktur, som har givet de politiske resultater svære kår. Jeg synes, at de manglende resultater her har skygget for fortællingen om, at vi er et forbund, der knokler for vores medlemmer på mange plan, også udover det politiske niveau.

FOKUS PÅ KERNEOPGAVERNE

- Dansk politi er i gang med at forandre sig på en så omfattende måde, at ingen havde troet, det ville gå så vidt for bare fem år siden. Den udvikling stopper ikke. Det betyder konstante omlægninger af politiet og måden, vi arbejder på. Vi vil se, at flere politifolk bliver specialiserede på en lang række områder, og det er godt, at vi som fag udvikler os. Som forbund skal vi bare blive ved med at huske på, at politiet aldrig må give køb på kerneydelserne og de borgernære opgaver.

Se nyt fra kongressen på Politiforbundets app - download den til både iPhone og Android.

Vi ved
hvor du bor,
vi ved **hvordan**
din bil ser ud,
vi ved **hvem**
din kæreste er

Som ansat hos Østjyllands Politi er det ikke ualmindeligt at blive fulgt hjem fra byen af en gruppe hætteklædte fyre, som i forvejen er godt kendt af beredskabet. For Rasmus Houmann og Casper Witting går grænsen der, hvor det går ud over kæresten og familien. Og den grænse er nået for længst.

AF TANIA KEJSER

Hold kæft hun er lækker, skal hun have den i munden"? Blandt andet sådan lød tilråbene, da Casper Witting kom gående sammen med sin kæreste i centrum af Aarhus. Som ansat i beredskabet hos Østjyllands Politi er han selv vant til lidt af hvert. Men denne oplevelse overskred en grænse. - Jeg blev rasende. Det brændte inden i mig. Jeg ved ikke, om jeg har været så gal før. Ét er, at man som politimand skal finde sig i lidt af hvert, men når det går ud over min kæreste eller andre af mine nære relationer, så er det bare for meget. Vi bor i centrum af Aarhus, og tæt på hvor en gruppe af de her fyre fra Gellerup hænger ud. Nu tør min kæreste ikke gå på gaden om aftenen. Hun er bange for

Svinske tilråb, snebolde i nakken og chikane af familien og dem selv i fritiden er, hvad Casper Witting (tv.) og Rasmus Houmann har oplevet som konsekvens af at være ansat i politiet og bo i Aarhus Midtby.

FOTO: MIE BØGGILD

at blive genkendt, hvis hun går alene, fortæller Casper Witting.

DE SKAL IKKE BESTEMME

Rasmus Houmann på 26 år er kollega til Casper Witting. Han er lige blevet far og har sidste dag af sine 14 dages barsel, da DANSK POLITI møder ham og Casper Witting i Aarhus Midtby. Også han har oplevet flere episoder som bevidner, at grænsen for chikane af politiansatte er i skred. - I vinter kom jeg gående hjemad sammen med min højgravide kæreste. Vi går forbi en gruppe fyre fra Gellerup, da jeg pludselig får tre snebolde i nakken. Jeg går hen til dem og siger, at de skal stoppe med at kaste mod os. Det gør de også, men da vi når 200 meter hen ad gaden, kommer tilråbene. Min kæreste bliver kaldt for en luder og jeg

det sædvanlige pansersvin. Dagen efter er der graffiti på vores dør. Der står noget på et andet sprog og en pil op mod højre, hvor vi bor, fortæller Rasmus Houmann. Chikane er en del af hverdagen for de ansatte i beredskabet i Østjyllands Politi. Særligt for de yngre, som bor i midtbyen. Det er ikke usædvanligt at blive "fulgt hjem" fra byen af en gruppe hætteklædte fyre. - Før i tiden var jeg ligeglad. Jeg tænkte, at det er, fordi jeg laver mit arbejde, at de generer mig. Og jeg kunne godt håndtere det. Men nu er jeg lige blevet far. Og jeg kan godt mærke, at den her type situationer påvirker mig på en helt anden måde. Jeg kan ikke lade det gå ud over min familie, at jeg er politimand. Og selv om jeg elsker at bo midt i Aarhus, så har min kæreste og jeg besluttet os for at flytte. Selv om jeg egentlig altid har sagt, at "de" ikke skulle ►

” Jeg kan ikke lade det gå ud over min familie, at jeg er politimand. Og selv om jeg elsker at bo midt i Aarhus, så har min kæreste og jeg besluttet os for at flytte.”

Rasmus Houmann, ansat i beredskabet i Østjyllands Politi

bestemme over, hvor jeg skal bo. Nu tænker jeg, at jeg må passe på min datter, siger Rasmus Houmann. Han og Casper Witting undrer sig begge over episoderne. - Jeg har altid tænkt, at så længe man behandler folk ordentligt i jobbet, vil man ikke blive udsat for den slags. Men det er som om, der er en gruppe, som ser det som en slags sport at gå efter os, fordi vi er fra politiet, siger Casper Witting.

VI VED, HVOR DU BOR

Dan Søberg er tillidsrepræsentant i beredskabet hos Østjyllands Politi. Han fortæller, at det på ingen måde er usædvanligt, at hans kolleger i beredskabet får følgeskab på vej hjem fra en bytur.

- Så kommer der måske en bil stille glidende efter kollegaen på vej gennem byen. Vi tager det som en underliggende trussel om, at de fortæller os, at de ved, hvor vi bor. Vi har også oplevet, at en kollega, som konfiskerede en bil fra en kriminel, blev opsøgt på politistationen. Den kriminelle havde et billede med af kollegaens bil og sagde: "Nu ved jeg også, hvordan din bil ser ud". Det er grænseoverskridende, fordi det bliver personligt - i stedet for at vi som politifolk passer vores arbejde - og det synes jeg ikke, vi skal finde os i, siger Dan Søberg.

UFRIVILLIGT PÅ FACEBOOK

Den personlige chikane stopper ikke ved det enkelte møde med et "kendt ansigt" fra politiarbejdet. På Facebook har den åbne gruppe "Århus politi bag facaden" godt 50 medlemmer. Her bliver der lagt videoer og billeder op af politifolk i forskellige situationer. "Rasmus lokalpoliti bremset i at stjæle i FONA" står der under klippet med en ansat hos lokalpolitiet, som opsøges og filmes i butikken. "Politimanden Thomas fra nærpolitiet den skide dranker" om en anden, som filmes på vej hjem fra byen.

- Den slags lægger naturligvis et ekstremt stort pres på kollegerne. Jeg ved, at ledelsen har haft personen bag Facebook-siden inde til en samtale, og det har vist sat en stopper for yderligere bevægelse på den. Men det her bliver jo ikke et mindre problem i fremtiden. Derfor har vi brug for nogle løsninger til, hvad man gør, hvis man bliver udsat for den slags, siger Dan Søberg.

Han roser ledelsen i Østjyllands Politi for at have taget problemerne alvorligt.

- De har handlet med det samme, og gør hvad de kan. Men en del sager er det ikke muligt at gøre særligt meget ved, fordi bevisbyrden kan være svær at løfte, eller fordi der ikke er tale om egentlige lovovertrædelser. Her kan jeg som tillidsmand godt synes, at vi har brug for nogle regler eller redskaber, der beskytter os mere i jobbet. Mulighederne for chikane er for store, som de er i dag, siger Dan Søberg.

OPMÆRKSOMHED HAR FÅET SAGERNE NED

Politiinspektør Morten Anker Jensen er leder af beredskabet i Østjyllands Politi. Hans erfaring viser, at en konstant opmærksomhed og konsekvent retshåndhævelse er med til at få chikanesagerne til at falde.

- Sidste år steg antallet af vold og trusler mod politifolkene ganske meget. Derfor begyndte vi at registrere alle hændelser. Vi fik fortalt folkene, at man ikke skal negligere de personlige anslag, man oplever, men tage dem alvorligt. Og at det ikke er meningen, man skal finde sig i at blive chikaneret, fordi man er ansat i politiet. Vi fik lavet et actioncard, så man kan se, hvad man skal gøre, hvis man oplever noget. Desuden vendte vi sagerne med vores jurister, og fik en aftale om, at sagerne skal fremmes i retten så hurtigt som muligt, fortæller Morten Anker Jensen.

Indsatsen begyndte ret hurtigt at give udslag. I sommeren 2012 var der 28 sager om måneden, hvor politifolk i beredskabet blev udsat for vold, trusler, chikane og fornærmelser

CHIKANESAGER INDEN FOR DEN SENESTE TID I ØSTJYLLANDS POLITI

- Kollega som blev spottet i Netto og "fulgt" rundt i butikken af flere udlændinge.
- *Personerne er identificeret, men anklagemyndigheden har vurderet, at sagen ikke kan trække en sigtelse.*
- Kollega fik smadret forruden i sin bil på p-plads i Viby.
- *Der var desværre ikke DNA på den sten, der blev sendt til undersøgelse hos KTC. Fra kilder har der været bud på, hvilke to personer der smadrede ruden.*
- Kollega fik beskeder på Facebook, hvor blandt andet kollegaens lillebror var nævnt ved navn.
- *Sagen har ikke ført til sigtelse, da den falske profils navn ikke kunne identificere en eventuel gerningsmand.*
- Kollega fik en knytnæve i ansigtet under en bytur. Kollegaen var i civilt og årsagen til bataljen var, at han er politimand.
- *Personen er identificeret og sigtet i sagen. Personen erkender at have snakket med kollegaen, men nægter at have slået.*
- Kollega har flere gange fået omtalt sin private bil, og en persongruppe kan bilens registreringsnummer.
- *Der er oprettet hændelser, og anklagemyndigheden har kigget på sagerne, der ikke har kunnet føre til sigtelser.*

ET ISOLERET AARHUS-PROBLEM?

En rundringning til seks politikredse tyder på, at den chikane, som Østjyllands Politi oplever, er et isoleret problem. I hvert fald svarer både tillidsfolk hos politiet i Nordjylland, Midt- og Vestjylland, Midt- og Vestsjælland, Syd- og Sønderjylland samt Vestegnen nej til spørgsmålet om, hvorvidt de kender til kolleger, der oplever chikane i den stil, som man har eksempler på i Østjylland.

TRUSLER OM VOLD I OVERTAL

Selv om man slipper for chikane i fritiden, er man dog stadig udsat i jobbet som politimand/-kvinde. En undersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø (NFA) viser, at politifolk sammen med fængselsbetjente er den jobgruppe, som er mest udsat for vold og trusler. Hver anden politiansatte svarer ja til at have været udsat for trusler i 2012. Det er fem gange så mange som gennemsnittet af alle faggrupper.

i fritiden og i tjenesten. I marts måned i år blev der registreret ni tilfælde.

- Det er stadig for højt, hvis du spørger mig, men signalet hjælp, siger Morten Anker Jensen.

CHIKANE VIA SOCIALE MEDIER

At blive filmet i arbejdet er en del af hverdagen for mange politifolk. I Østjylland oplevede man i sommeren 2012 en stigning af sager, hvor kolleger blev opsøgt i fritiden og filmet, for derefter at blive lagt på Facebook. Chikane via sociale medier kan være svært at håndtere, men gennem bekymringssamtaler med de unge bag chikanen er man kommet et stykke.

- Vi har fulgt op på alle sager, hvor vores ansatte ufrivillig

ligt er blevet lagt på Facebook. De sager, som bare lugter af, at der er tale om en lovovertrædelse, har vi startet en sag på. De er ikke kommet for retten endnu, men det kommer, siger Morten Anker Jensen.

En sideeffekt er, at Østjyllands Politi oplever, at opmærksomheden omkring chikanen forhindrer, at nye tilfælde opstår.

- Selv om vi måske ikke kan få en video pillet af nettet, så tager vi en bekymringssamtale med de personer, der står bag. I sagen om lokalbetjenten fra Aarhus var det nogle unge fra Gellerup. Når de får at vide, at de læner sig op af en straf, så tager de det alvorligt. Siden oktober er der ikke lagt nye videoer op på den omtalte Facebook-side, fortæller Morten Anker Jensen. ■

Casper Witting fik en champagneflaske i baghovedet efter at have anholdt to overfaldsmænd.

Det stopper ikke altid ved chikanen

En flaske i baghovedet var resultatet, da Casper Witting forsøgte at stoppe et overfald i Aarhus Midtby. Han havde identificeret sig som politimand, men det afskrækkede ikke overfaldsmændene.

AF TANIA KEJSER

Fem mennesker som sparker løs på en mand, der ligger på jorden. Det kunne Casper Witting ikke gå forbi, selv om han havde fri fra tjeneste i beredskabet i Østjyllands Politi.

- Først forsøgte jeg at stoppe dem ved at tale med dem, men det betød bare, at de vendte deres vrede mod mig. Da jeg fortalte, at jeg er fra politiet, flygtede de, men jeg fik fat på to af dem, som jeg anholdte. De kom med den patruljevogn, som alarmcentralen sendte.

Da Casper Witting havde overladt de to anholdte til kollegerne i patruljevog-

nen, blev han opsøgt af de tre andre fra gruppen.

- Pigen, som var en del af gruppen, kom pludselig gående helt tæt på mig, og tog et billede af mig. Jeg bad hende om at gå væk, og trak hættten på min jakke op over hovedet for at forhindre hende i at tage flere billeder. I samme øjeblik fik jeg en champagneflaske i baghovedet. Jeg kunne mærke, at det begyndte at bløde kraftigt, og hele mit ansigt blev varmt af blodet. Jeg vendte mig om, og så, at de to sidste fra gruppen stod lige bag mig. De begyndte at løbe, og jeg fik løbet den ene op og anholdt ham. Jeg havde stadig alarm-

centralen i røret fra den første episode, derfor var der hurtigt patruljer på stedet, og jeg gav signalement af den sidste, som blev anholdt et par gader derfra.

Selv om optrinnet var voldsomt, er Casper Witting glad for at opleve, at han reagerede, som han gjorde.

- Jeg fandt ud af, at jeg var i stand til at handle professionelt i situationen, og det var faktisk rart at få bekræftet. Jeg holdt hovedet koldt og kunne give ret klare signalement af de involverede, og det var meget tilfredsstillende at opleve, fortæller han om sagen, som endnu ikke er afsluttet i retten. ■

Politiforbundet: Vi har kun set begyndelsen

I Politiforbundet tager næstformand Claus Hartmann meldingerne om chikane fra Østjylland dybt alvorligt. Han opfordrer politikerne på Christiansborg til at tage problemstillingen op.

- Med udviklingen på de sociale medier kommer vi til at se mange flere eksempler på, at politifolk filmes og hænges ud. Politikerne har en opgave i at finde frem til nogle lovmæssige greb, som kan virke præventivt. Jeg er fuldt ud klar over, at det er et kompliceret område, vi bevæger os ind på, fordi der er både ytringsfriheden og retten til at fotografere på offentlige steder at tage hensyn til. Men der er brug for, at vi kan sætte ind over for personer, der udelukkende agerer for at genere offentlig ansatte mest muligt, siger

Claus Hartmann.

Ud over at blive hængt ud på Facebook, oplever de østjyske betjente også, at chikane går ud over deres familier, og på den måde overskrider grænsen mellem arbejde og fritid.

- Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at man som politimand ikke kan bo i Aarhus Midtby. Heller ikke at man som kone, mand eller kæreste skal opleve at blive antastet og skræmt. Det er en rigtig ubehagelig tendens. Jeg kan se, at ledelsen i Østjylland gør alt, hvad de kan, og det er rigtig fint. Men jeg mener

igen, at Christiansborgpolitikere har en opgave i forhold til at få nogle bedre muligheder ind i lovgivningen, så vi kan komme efter personer, der udøver den form for chikane. I øjeblikket er det alt for nemt, på en billig baggrund, at ødelægge en masse for politifolk, der egentlig bare passer deres arbejde, siger Claus Hartmann.

Politiforbundet sidder i øvrigt med i en arbejdsgruppe under FTF, der arbejder med problemstillingen vedrørende offentlige ansatte, der hænges ud på Facebook.

H.C. ANDERSEN MARATHON

mere end et løb...

Vi ses til PDM

22. September i Odense

+ ½ Marathon Kvinder + ½ Marathon Mænd + Mini Marathon + PDM Marathon

Pasta Party • Sportsmesse • T-shirt • og meget mere

www.hcamarathon.dk

pwc **Vestfyen** **lukkens i jomfruvin** **Danmarks eventyrlige marathon** **SPAREKASSEN Faaborg** **SKODA**

Kampen om lederne

Vejen til lederreformen er brolagt med ømme tæer, der kan trædes på. Mens Rigspolitiet holder informationerne tæt ind til kroppen, bliver Politiforbundet kimet ned med spørgsmål fra ledere, der ønsker at have et oplyst grundlag at træffe beslutninger om deres videre karriere på.

AF TANIA KEJSER

Der er ganske få sikre håndtag at holde fast i, hvad angår den lederreform, som er i spil i dansk politi:

- Samtlige lederstillinger, undtagen de allerøverste, er i spil.
- Udrulningen af reformen ventes at ske fra efteråret 2013 og frem mod starten af 2014.
- Alle politiledere er sikret et job efter reformen – men ikke alle er nødvendigvis sikret den løn, som de oppebærer i dag.

Med de tre punkter at forholde sig til, ser fremtiden altså uvis ud for stort set samtlige politiledere i dansk politi, hvad angår løn og ikke mindst jobindhold. Og hvis de 136 af Lederforeningens 266 medlemmer, der mødte op på foreningens generalforsamling den 7. maj i Middelfart, håbede at blive klogere på, hvad fremtiden vil byde netop dem, måtte de gå skuffede hjem.

Til gengæld gav Karen Overgaard Jørgensen fra Rigspolitiet et indblik i den projektorganisering, som lederreformen bliver drevet ud fra.

- Grunden til, at vi ikke kan melde kon-

kret ud om, hvordan vi vil organisere lederne i dansk politi, er, at beslutningerne endnu ikke er taget. Vi er i første fase af projektet. Det betyder, at vi har organiseret projektet og arbejder os frem mod en ramme, som vi kan melde ud i maj måned. Herefter går vi over i anden fase, hvor pilotanalyserne breddes ud til andre kredse. Der bliver ikke lavet en standardmodel, som alle skal passe ind i - man tager bestik af lokale forhold. Her skal ske afklaring af lederroller og oplæg til ny struktur, fortalte Karen Overgaard Jørgensen.

EN SVÆR OVERGANG

Grundtankerne i lederreformen bygger ifølge Karen Overgaard Jørgensen på et ønske om mere professionel ledelse. Der skal skabes klarere roller og ansvar, en mere effektiv kommunikation i linjen og stærkere lederkompetencer. Ved at reducere i ledelseslagene, skaber man også et større økonomisk råderum og frigiver på sigt midler til mere mandskab og mere udstyr.

Alt sammen ord, der lyder fornuftige når de bliver sagt, men som i en overgangsfase kan blive særdeles vanske-

lige at finde en fornuftig udgang på for de personer, som bliver berørt.

I Politiforbundet har forbundsformand Peter Ibsen fra begyndelsen været optaget af to spor. Nemlig at sikre en ordentlig løn til de ledere, som i forbindelse med reformen får mere ansvar. Og – hvad der risikerer at blive sværere – sikre ordentlige vilkår og en anstændig proces for dem, som efter reformen står uden lederansvar.

- I og med at processen har været omgærdet af temmelig meget tavshed fra Rigspolitiets side, valgte vi at sende et brev ud til samtlige ledere, hvor vi oplyste om de ting, vi fik at vide på et møde i Det Centrale Samarbejdsudvalg. Jeg forstår sådan set godt, at Rigspolitiet har svært ved at melde noget ud, før man har nogle endelige beslutninger. Men hvis man hos Rigspolitiet havde været mere opmærksom på, hvilke rygter der løber i organisationen – og havde inddraget Politiforbundet langt mere uden en masse pålæg om tavshed - så kunne man bedre have dækket det kæmpe behov for information, som netop nu findes i organisationen, siger Peter Ibsen. ■

”

Det kalder jeg forhandling med en pistol for panden."

Peter Ibsen, formand i Politiforbundet.

Lederreformen set fra Politiforbundet

AF TANIA KEJSER

Rigspolitiet garanterer, at der også i fremtiden er stillinger til alle – men ikke nødvendigvis "passende stillinger" (som det hedder i Tjenestemandsløven) til alle. Alle ledere som gives "passende stillinger" i forbindelse med lederreformen har ret til deres hidtidige løn. Men Rigspolitiet vil derimod ikke garantere, at de ledere, som ikke kan tilbydes "passende stillinger", kommer til at beholde deres nuværende løn.

- Oversat til dansk betyder det, at enten siger disse ledere tak til en ny stilling med lavere lønindplacering – eller også lader de sig afskedige med den ret til rådighedsløn/pension, som følger af en sådan afskedigelse. Det kalder jeg forhandling med en pistol for panden, siger Peter Ibsen, formand i Politiforbundet.

EN VÆRDIG PROCES

Han har svært ved at se, hvordan Rigspolitiet vil leve op til egne målsætninger om en værdig proces i forhold til de ledere, der i fremtiden vil

blive budt på helt nye vilkår i tjenesten.

- Man må ikke glemme, at det for langt størstedelen af de af Politiforbundets medlemmer, som i dag er ledere, gælder, at der er tale om fagprofessionelle ledere, som har gennemgået tests og udvælgelse, og som har uddannet sig mod politiledergerningen. Noget som ikke i sig selv – og slet ikke som konjunkturerne er nu – giver jobs uden for politiet, siger Peter Ibsen.

DER SKAL MERE TIL

Rigspolitiet lægger op til en aftale med Politiforbundet, hvor der vil kunne indgås aftaler om gradvis overgang til en lavere løn for de ledere, som ikke tilbydes en "passende stilling".

- Selvfølgelig er vi ikke afvisende over for sådanne aftaler, men jeg vil ikke her og nu endeligt fastlægge Politiforbundets forhandlingsposition på det område. Jeg kan da godt afsløre, at der med den tilgang til udvælgelse af ledere, som Rigspolitiet har forfulgt i mange år, de arbejdsvilkår, som lederne har været budt i Rigspolitiet

og i politikredsene, og ikke mindst i forhold til den indsats og de mange arbejdstimer, som de nuværende ledere har lagt i deres funktion, ja - så er overgangsordninger næppe det middel, der kan skylle skuffelsen over at blive valgt fra ned. Der skal noget andet – og meget mere til, siger Peter Ibsen.

ET REELT VALG

Det er således Politiforbundets klare forventning, at Rigspolitiet tilrettelægger processen på en sådan måde, at lederne har et reelt valg, og ikke tvinges ud i for eksempel at skulle søge en frivillig fratrædelsesordning, for mulighederne for at blive i organisationen, enten i den nye ledelsesstruktur eller i en anden stilling med samme løn, er afdækket.

Processen frem til nu har været omgærdet af stor lukkethed fra Rigspolitiets side. Politiforbundet håber, at man fremadrettet vil prioritere kommunikationen noget højere, ikke mindst for at undgå rygtedannelser i organisationen. ■

Politifolk lærer at tænke mere analytisk

I år er det næsten udelukkende lærere fra Politiskolen, som er i færd med at tage en master i politivirksomhed fra Aalborg Universitet. Men fremover kan alle politifolk, der opfylder optagelseskravene, søge om at videreudanne sig via masteruddannelsen.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Hvis alt går efter planen, bliver politiuddannelsen akkrediteret som en professionsbachelor i politivirksomhed fra 2014. Akkrediteringen kræver blandt andet, at lærerkorpset på Politiskolen har en højere akademisk uddannelse end de elever, som de skal undervise. Derfor har mange af lærerne i øjeblikket travlt med at tage en spritny masteruddannelse i politivirksomhed, som udbydes af Aalborg Universitet. Rent fysisk finder uddannelsen sted i København.

Normalt tager en masteruddannelse to år, men i dette specielle tilfælde er den komprimeret til en etårig fuldtidsuddannelse med løn, så akkrediteringen i

2014 kan nås. Fra næste år udbydes den som en toårig deltidsuddannelse.

- Masteruddannelsen er en strategisk, langtrækkende investering. Anledningen til uddannelsen var, at den var nødvendig i forhold til akkrediteringen af politiets grunduddannelse til professionsbachelor, men fremadrettet dækker den et behov for analytisk kapacitet i politistyrken, siger politiinspektør Peter Ekebjærg fra National HR Partner i Rigspolitiet. Han har været en af cheffarkitekterne bag den nye masteruddannelse i politivirksomhed.

STÆRKE ANALYTIKERE

I februar i år begyndte så 21 lærere fra politiskolen, en analytiker fra Rigspolitiets Nationale Efter-

forskningscenter (NEC) samt en politiansat i Rigspolitiets HR Efter- og Videreuddannelse - på den komprimerede masteruddannelse.

Det nedskrevne formål med "Masteruddannelse i Politivirksomhed" er at videreudvikle de studerendes evne til at "tænke kritisk, analytisk og udviklingsorienteret med henblik på at styrke det politimæssige arbejde", som der står i studieordningen.

Politiinspektør Peter Ekebjærg uddyber: - Fokus ligger på at give de studerende stærke analytiske kompetencer. Alle områder i politiet har behov for stærke analytikere - lige fra færdselsområdet til økonomisk kriminalitet. Efterspørgslen bliver heller ikke mindre med årene - her tænker jeg blandt andet på de nye Efterretnings- og Analyseenheder ude i kredsene, som er et af flagskibene i effektiviseringsprocessen.

TÆT SAMARBEJDE MED NORGE

Uddannelsen består af fire semestre, hvor de studerende blandt andet lærer om politiet set i et samfundsmæssigt perspektiv, om samfundsvidenskabe-

MÅLGRUPPE OG KRAV

- Masteruddannelsen henvender sig både til politiet og dets samarbejdspartnere – eksempelvis i Kriminalforsorgen, Hjemmeværnet, Beredskabsstyrelsen samt SSP-medarbejdere som lærere, pædagoger og socialrådgivere. I politiet er uddannelsen mest relevant for politifolk, der underviser på Politiskolen, er ansat i de nye Efterretnings- og Analyseenheder i kredsene, i Stabs- og Analyseområdet i Rigspolitiet eller lignende. Den kan også være relevant for ledere – men det er ikke en lederuddannelse.
- Adgang til masteruddannelsen i politivirksomhed er betinget af, at ansøgerne har gennemført mindst:
 1. En bacheloruddannelse i politik og administration, statskundskab, jura eller sociologi.
 2. En professionsbacheloruddannelse til politibetjent, lærer, pædagog eller sygeplejerske.
 3. En diplomuddannelse (eksempelvis i ledelse, pædagogik eller kriminologi), eller
 4. En relevant udenlandsk uddannelse på tilsvarende niveau.
- Alle ansøgere skal desuden have mindst to års relevant erhvervs erfaring efter endt adgangsgivende uddannelse.
- Som ansat i politiet skal man søge sin kreds om at få lov til at tage en masteruddannelse i politividenskab. Herefter er det op til kredsen at vurdere, om den pågældende er studieegnet.

DANMARK FÅR EN PROFESSOR I POLITIVIDENSKAB

Omkring 1. juni får Danmark sin første professor i politividenskab. Nærmere bestemt ved Det Samfundsvidenskabelige Fakultet, Institut for Statskundskab, på Aalborg Universitet.

Baggrunden for professoratet er, at Aalborg Universitet skal kunne mønstre et videnskabeligt miljø for at må udbyde en master i politividenskab. Otte personer har søgt professoratet – heraf flere udenlandske ansøgere – men i skrivende stund er det endnu ikke afgjort, hvem der får stillingen som professor i politividenskab.

lige metoder og videnskabsteoretiske antagelser, grundbegreber og forståelser. Teorien knyttes desuden op på den praktiske udførelse af politiarbejdet. Tredje semester består af en række valgfag – eksempelvis organiseret kriminalitet, politivirksomhed i international kontekst eller evaluering. På fjerde semester skal de studerende lave deres masterafhandling.

NORGE LÆNGERE FREMME

En af underviserne på uddannelsen er professor Liv Finstad fra Institutt for kriminologi og rettsosologi ved Oslo

Universitet. Hun er en af nordens største kapaciteter på området.

I det hele taget har den danske masteruddannelse i politivirksomhed et tæt samarbejde med Oslo Universitet, der også leverer undervisere til den norske politimaster, som udbydes af Politihøgskolen i Norge. Det fortæller uddannelseskoordinator på Aalborg Universitet, lektor Poul Thøis Madsen: - Norge er meget længere fremme end Danmark, når det gælder forskningen inden for politiet. Vi mangler danske undervisere på området, og har derfor såvel norske som svenske undervisere

ØKONOMI

- Den toårige "Masteruddannelse i Politivirksomhed" koster 198.000 kroner.
- Rigspolitiet er i øjeblikket i færd med at finde en fremadrettet model for rekruttering og finansiering af uddannelsen. I princippet er det den enkelte kreds, der skal finansiere en ansats masteruddannelse, men Rigspolitiet arbejder på forskellige finansieringsmodeller.

på vores masteruddannelse i politivirksomhed.

Det er til gengæld ikke svært at tiltrække undervisere til uddannelsen:

- De står nærmest i kø, fordi de synes, at vores studerende er nogle af de bedste, de nogensinde har haft. De er disciplinerede, har masser af viden og erfaring qua deres alder – ligesom de har arbejdet mange forskellige steder inden for politiet. De har blandt andet erfaring med efterforskning af drabssager og kriminalitetsforebyggelse, og så har de fleste også en diplomuddannelse i pædagogik, hvilket giver en ekstra dimension i undervisningen, siger Poul Thøis Madsen.

Politiinspektør Peter Ekebjærg håber på sigt, at masteruddannelsen fører til, at politiet får uddannet forskere inden for egne rækker.

- Fremtidsdrømmen er, at nogle af de politifolk, der har taget en masteruddannelse, senere hen vil skrive en ph.d. På den måde kan vi – ligesom i Norge – få vores "egne" akademikere, som kan være med til at udvikle organisationen med vores egne ord og begreber. ■

Spændende, relevant - og

1. Hvori består dit daglige arbejde?

- Jeg laver strategiske kriminalitetsanalyser i forhold til trends og fremtidige kriminalitetsformer. Analyserne bruges som værktøj for Rigspolitiets strategiske ledelse.

2. Hvordan er det at tage en komprimeret master på kun et år?

- Det er spændende, men samtidigt meget presset. Der er ikke meget tid til refleksion. Det positive er, at vi bliver hurtig færdigt med vores masteruddannelse, og at vi får løn undervejs. Men fremover er det en god idé, at masteren tager to år at færdiggøre.

3. Hvordan har relevansen af pensum været indtil videre?

- I forhold til mit job som analytiker har det været rigtigt relevant. Jeg skal

i mine analyser for eksempel også vide, hvad der samfundsmæssigt sker uden for politiet, og det har vi lært en del om.

4. Hvad forventer du at kunne tage med fra din masteruddannelse og ind i dit politiarbejde?

- At jeg bliver en bedre analysemedarbejder. Denne masteruddannelse, som har til formål at videreudvikle ens evner til at tænke kritisk, analytisk og udviklingsorienteret, burde jo være fuldstændigt møntet på mig og mine muligheder for at få udvidet det område, som jeg arbejder inden for.

DANIEL LARSEN

34 år, analysemedarbejder hos Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter (NEC), har en diplomuddannelse i kriminologi fra Københavns Universitet.

5. Kan du anbefale uddannelsen til andre?

- Ja, men den er ikke relevant for alle. Den er primært for dem, der arbejder analysebaseret - eller med analyser - og som ønsker et bredere perspektiv på politiets rolle i samfundet.

GRETHE BACH PEDERSEN

51 år, lærer på Politiskolen.

1. Hvori består dit daglige arbejde?

- Jeg varetager klasselærer-funktionen, og tanken er, at vi som udgangspunkt skal indgå i lærerteams på den nye professionsbacheloruddannelse - når vi kommer retur til skolen.

2. Hvordan er det at tage en komprimeret master på kun et år?

- Jeg er glad for at have fået lov til at læse på fuld tid. Der er meget læsestof - især engelske fagtekster, så Google Translate er et godt redskab for mig i den henseende. Man kommer ikke sovende til denne master, og jeg bruger i hvert fald en hel arbejdsuge - og

i perioder mere - på at læse og skrive. Der er heldigvis meget dialog i undervisningen, hvor vi kan kombinere teori med praksis. Samtidig har vi haft gode undervisere, der har formået at gøre stoffet forståeligt og interessant.

3. Hvordan har relevansen af pensum været indtil videre?

- Det har været yderst relevant. På første semester har det handlet om politiet i et samfundsmæssigt perspektiv. Jeg mener, at det er sundt og yderst relevant at lære og at se lidt mere kritisk og analytisk på de strategier og beslutninger, der bliver taget sam-

hårdt

HENRIK EDVARSEN
53 år, lærer på Politiskolen.

1. Hvori består dit daglige arbejde?

- Jeg har klasselærer-funktion på Politiskolen og underviser derfor i kernefagene som eksempelvis politikundskab, færdselslære, rapportskrivning og efterforskning. Derudover varetager jeg administrationen af de politistuderende - blandt andet i form af vejledning og hjælpetiltag.

2. Hvordan er det at tage en komprimeret master på kun et år?

- Vi er jo lidt forsøgskaniner. Som udgangspunkt er det en stor mundfuld - på den gode måde - da vi har en stor læse-portefølje, og mange af fagteksterne er på engelsk, norsk eller svensk. Desuden har vi nogle lange og meget komprimerede forelæsninger, som ligger lige efter hinanden. Derfor foregår forberedelsen til disse ofte sent om aftenen og i weekenderne

fundsmæssigt på baggrund af en politisk beslutning, men også i relation til vores egen organisation, og hvilken indflydelse det kan få.

4. Hvad forventer du at kunne tage med fra din masteruddannelse og ind i dit politiarbejde?

- Nu er vi jo kun lige begyndt på 2. semester, men jeg forventer at vende tilbage til politiskolen med en anden indgang til undervisningen, som jeg tror, og håber, vil klæde de studerende bedre på til at koble teori og praksis og forstå de strategier og tiltag, der kommer fra ledelsen. Jeg vil kunne stille

3. Hvordan har relevansen af pensum været indtil videre?

- Det har absolut været relevant. Vores undervisere tager udgangspunkt i de tekster, som vi har læst, men der er også meget dialog, så vi får kombineret vores praktiske erfaring fra politiet med teorien. Vi har blandt andet modtaget undervisning fra flere professorer med baggrund i samfundsvidenskab, statskundskab, politologi, jura samt politividenskab.

4. Hvad forventer du at kunne tage med fra din masteruddannelse og ind i dit politiarbejde?

- Nogle særdeles skærpede kompetencer i forhold til at være analytisk og kunne koble teori og praksis sammen. At kunne vejlede vores studeren-

de samt skærpe evnen til at indhente empiri og skrive projekter derudfra. Jeg forventer også at blive bedre til at analysere praksis i politiet og derved kunne forklare de politistuderende tiltag eller strategier, som man måske undrer sig over.

de samt skærpe evnen til at indhente empiri og skrive projekter derudfra. Jeg forventer også at blive bedre til at analysere praksis i politiet og derved kunne forklare de politistuderende tiltag eller strategier, som man måske undrer sig over.

5. Kan du anbefale uddannelsen til andre?

- Absolut. Men den er jo nok mest rettet mod undervisere på Politiskolen eller politifolk, som har en funktion, hvor de skal være analytiske. Hvis man har en interesse i at være konstruktiv kritisk over for de måder, man i dag gør tingene på i politiet, samt en drøm om at være med til at udvikle og forbedre politiet, så er det en super uddannelse.

5. Kan du anbefale uddannelsen til andre?

- Helt klart. Det er en spændende og yderst relevant uddannelse. Det er sundt at lære mere om, hvordan retsstaten, politiet som organisation, demokratiet og velfærden spiller sammen. Det er en viden, man kan tage med sig og bruge i sit politijob - også på lederniveau. Jeg synes, at uddannelsen er relevant for alle, der har lyst til at medvirke til udvikling af vores organisation.

13. MAJ

Styr på standarderne

MANDAG DEN 6. MAJ var en mærkedag i dansk politi. Efter halvandet års intensivt projekt- og forberedelsesarbejde lykkedes det Kriminalteknisk Sektion, KTS, at opnå international akkrediteringsgodkendelse inden for internationale ISO/IEC standarder. KTS er dermed de første i politiet til at opnå sådan en godkendelse.

Godkendelsen kom tre uger før fristen udløb og var kronen på halvandet hårdt kapløb for at opfylde en rammeafgørelse fra Europarådet i 2009 omkring obligatorisk akkreditering efter international standard ISO/IEC 17025:2005 med henvisning til DNA-profilanalyse og fingeraftryk fremkaldelse.

- Da vi satte i gang havde vi halvandet år til gennemførelse af projektet. Det forekommer jo umiddelbart at være god tid. Men vi vidste fra andre kriminaltekniske og forensiske organisationer i vores netværk i ind- og udland, at deres implementeringsprojekter for 1. gangs ISO/IEC akkreditering i gennemsnit havde haft en varighed på ca. tre år, samt at ganske få organisationer havde gennemført deres implementeringsprojekt på 2 år. Så vi var fra første færd fuldstændig opmærksomme på denne tidsmæssige udfordring, som deraf fordrede maksimal projektstyring, -ledelse, opbakning, ressourcetildeling, siger projektlederen og kvalitetsansvarlig i KTS, Michael Hastrup. En akkrediteringsstandard skal sikre harmonisering, standardisering, effektivisering og kvalitetssikring af alle de elementer der indgår, når organisationen skal opfylde kundens forventning til den ydelse/leverance/produkt som er rekvireret.

To københavnske tillidsfolk fortæller, at politiet kun rykker ud til store sager. Alle andre er der som udgangspunkt ikke ressourcer til.

10. APRIL

Politi i oprør: Vi kommer ikke, når du ringer

HALLO? Dansk politi bløder, og sager med kendte gerningsmænd bliver henlagt, mens borgere forgæves beder politiet om hjælp. To københavnske tillidsfolk står frem med kritik. Det skriver tv2.dk - Politiet kommer selvfølgelig ud til de store sager, der hedder kniv, skyderi, store slagsmål. Det er dér, vi bruger vores ressourcer. Alt det andet, dér kommer som udgangspunkt ikke politi. Det er et spørgsmål om, at antallet af opgaver har oversteget ressourcerne i sådan en grad, at vi ikke kan gøre andet. Jeg skal sidde hver dag og sige det her til borgerne, siger tillidsrepræsentant Morten Rasmussen fra 112-centralen. Sammen med tillidsmand Johan Kofoed kritiserer han ledelsen og Rigspolitichefen for ikke at melde klart ud om konsekvenserne.

- Der er en virkelighed, som mine kolleger har ude i marken, og så er der den virkelighed, som bliver meldt ud af den øverste ledelse, og de to ting harmonerer ikke. Overhovedet ikke. Og det gør ondt på kollegerne at høre en rigspolitichef gå ud i pressen og sige, at det går ufattelig godt. Statistisk set har han måske ret, men når man går ud og graver lidt i det, så er det slet ikke sådan, det hænger sammen. Dansk politi bløder, det er der overhovedet ingen tvivl om, siger Johan Kofod. Hos Dansk Folkeparti vil retspolitisk ordfører Peter Skaarup have svar fra ministeren. - Politifolk er mennesker med en lang uddannelse. De skal ikke bruge deres tid bag et skrivebord eller på at leve op til målsætninger i en resultatkontrakt, mener Peter Skaarup.

14. APRIL

Flere svenske politifolk mindsker kriminalitet

NORMATIV Svensk politi har fået flere politifolk de senere år, og det har haft positive konsekvenser for trykningen og bekæmpelsen af kriminalitet. Det fremgår af TV2 Nyhederne, der

har været på besøg i Malmø. Svensk politi har én politier pr. 468 borger. I Danmark er tallet én til 519. Hvis Danmark skal have svenske tilstande, skal den danske politistyrke udvides

med op mod 1.300 politifolk. Både De Konservative og Dansk Folkeparti ønsker flere danske politifolk.

01. MAI

Politiets Videnscenter gav forsker mundkurv på

MUNDKURV De væsentligste konklusioner i en rapport om politiets afhøringsmetoder fra 2010 kom aldrig til hverken politiets eller offentlighedens kendskab. Det fortæller Radio 24syv. Rapporten er udfærdiget på Politiets Videnscenter af psykolog Kristina Kepinska Jacobsen, og resultaterne i den lægger sig i tråd med andre landes konklusioner i forhold til afhøring. Men ifølge Kristina Kepinska Jacobsen fik hun mundkurv på, da rapporten lå færdig. Hun havde en aftale med fagbladet DANSK POLITI om at lave en række artikler med gode råd og tips om den gode afhøring. - Men mine chefer sagde til mig, at DANSK POLITI er et meget kritisk tidsskrift, og de var nervøse for, hvordan mine resultater kunne opfattes. Så jeg fik at vide, at jeg ikke måtte medvirke i de her interviews. De blev aldrig til noget, siger Kristina Kepinska Jacobsen. På fagbladet DANSK POLITI husker Nicolai Scharling godt, at aftalen om at

Daværende psykolog ved Politiets Videnscenter, Kristina Kepinska Jacobsen, fik mundkurv på, da hun ville fortælle fagbladet DANSK POLITI om resultaterne i sin rapport om politiets afhøringsrapporter.

MODEL FOTO.

bringe rapportens resultater blev trukket tilbage.

- Det var spændende og interessant stof for et fagblad, der gerne vil sætte fokus på netop faget og udvikling. Vi havde planlagt historierne som værktøjsartikler og en slags øjenåbnere. Gode, konstruktive og udviklende politihistorier. Derfor undrede det mig også, da Kristina ringede og bad om at få stoppet artiklerne og omtalen, siger Nicolai Scharling.

Kristina Kepinska Jacobsen fik at vide, at rapportens konklusioner i stedet skulle bringes i Rigspolitiets ledelses nyhedsbrev, Politinyt. Efter flere forskellige udkast til artikler blev dette også aflyst.

- Jeg fik at vide, at der var nogen højt oppe i systemet, der havde fået kolde

fødder, og at man var bange for at pressen fik nys om historien, siger hun til Radio24syv.

Hos Rigspolitiets kommunikationschef Jens Gregersen, at det var frygten for dårlig presse, der betød, at rapporten aldrig blev omtalt i Politinyt.

- Det var en strategisk overvejelse, som handlede om to ting. Den ene var, at det statistiske grundlag var for snævert, og at det andet var, at politiet på det tidspunkt var uafklaret i forhold til at indføre en ny afhøringspraksis. Det er enhver ledelses opgave at træffe strategiske beslutninger, og det gjorde rigspolitichefen også, siger Jens Gregersen til Radio24syv. Kristina Kepinska Jacobsen arbejder i dag som forsker på Politihøgskolen i Norge.

Fra hærværk til håndslag i Nykøbing Falster

Ved hjælp af en insisterende kærlig hånd er det lykkedes at guide unge i et boligsocialt område i Nykøbing Falster væk fra problemerne. I dag ligger området på niveau med resten af byen, hvad angår kriminalitet.

AF TANIA KEJSER

Graffiti, hærværk, ildspåsættelse i barnevognsrum og en enkelt øksejagt tværs gennem boligområdet. For otte år siden var der en gruppe unge i boligbyggeriet Lindholm, som tiltrak sig en del negativ opmærksomhed. Bebyggelsen i Nykøbing Falster havde alle de karakteristika, der skal til, for at få betegnelsen "udsat område": Høj arbejdsløshed, høj kriminalitet og en vedvarende tilflytning af familier med anden etnisk baggrund end dansk. I dag, otte år efter, ligger kriminalitetsstatistikken på niveau med resten af Nykøbing Falster.

Historien om Lindholm er historien om, hvordan det lykkedes at guide en gruppe unge, som ellers kunne have skabt store problemer i byen, væk fra problemerne.

May Hansen, uddannet folkeskolelærer, blev leder af det projekt, som blev kaldt "ReStart Lindholm". I dag sammen-

ligner hun projektets succes med andre sjællandske provinsbyers tilsvarende problemer i samme typer af boligområder.

- Vi har også været heldige. Vores område er tilpas lille, med godt 1.500 beboere, og andelen af folk med anden etnisk baggrund er på godt 40 procent. Så vi har nogle kon- ditioner, der på forhånd var overskuelige at arbejde med. Men når det er sagt, er jeg overbevist om, at vi har lavet en indsats, som har givet et stort udbytte. Det kunne være gået galt i Lindholm, siger May Hansen.

BANKER PÅ HOS FORÆLDRENE

I dag er May Hansen rykket videre til et andet job, og "ReStart Lindholm" er på vej mod sin afslutning. Medarbejderne er i fuld gang med en ny beskrivelse af, hvorfor kommune, boligselskaber og Landsbyggefonden igen skal skyde penge i tryghedsskabende initiativer i byde-

FAKTA OM LINDHOLM

- 1.500 beboere.
- 700 lejemål.
- 40 procent af beboere har anden etnisk baggrund.
- Gennem de seneste fem år er andelen af beboere med anden etnisk baggrund steget, ligesom andelen af beboere uden arbejde eller med lave indtægter er steget.

len. Nicky Bertelsen er koordinator og tidligere gadeplansmedarbejder. Han har været med til at ændre mentaliteten hos den gruppe af unge, som tidligere gav problemer.

- De hærgede området. Lavede hærværk, skød med splat-terpistoler og skabte utryghed. Vores plan gik ud på at skabe kontakt til de unge og deres familier, og det er lykkedes. Vi har selvfølgelig stadig unge, der kommer ind i problemer, men de ved, at hvis de laver noget, så banker vi på hos deres forældre inden for 24 timer, fortæller Nicky Bertelsen.

FORÆLDRESAMARBEJDE

De unge, som dengang skabte problemer, er alle i dag videre enten i job eller uddannelse. En af dem arbejder i projektets unge-team.

- Når jeg tænker på, hvordan de her unge var, da jeg mødte dem første gang, er jeg stadig overrasket over, hvor godt det

lykkedes os at guide dem ud af problemerne, siger Nicky Bertelsen.

Medarbejderne i "ReStart Lindholm" har en klar linje, som går ud på altid at vise og bevise, at de er der for at hjælpe.

- Som repræsentant for systemet kæmper man altid med frygten for, at vi for eksempel vil tage børnene fra forældrene. Det er vi kommet ud over. Familierne er klar over, at vi er der for at hjælpe. Det handler ikke om, at vi vil gøre deres børn danske, eller at vi vil fjerne børnene fra familien. Det handler om, at vi vil hjælpe dem og deres børn med at klare sig i samfundet. Og det forstår familierne, fortæller Nicky Bertelsen.

Når de unge kommer i aktivitetshuset er der for eksempel klare regler for, at de skal give hånd til alle voksne, ligesom det forventes, at man er høflig og spørger pænt om tingene. For nogle lyder det måske som almindelig opførsel – men fordi reglerne er klare for alle, hjælper det på omgangs- ►

LOMMEPENGE

Lomme pengeprojekt i "ReStart Lindholm"

De ansatte i "ReStart Lindholm" fandt ud af, at den berigelseskriminalitet, de unge blev taget i, ofte havde baggrund i, at de unge skulle på tur med skolen eller ungdomsskolen. Hvis de unge ikke havde penge at få med, ligesom deres kammerater, kunne det føre til, at de stjal pengene i stedet. Det førte til et lomme pengeprojekt, hvor otte unge ad gangen hjælper områdets vicevært med forefaldende arbejde - som for eksempel at fjerne skrald fra boldbanen, male plankeværker eller lignende. De unge tjener dermed deres egne penge og hjælper til med at vedligeholde deres område. En sideeffekt er, at de opdrager deres mindre søskende til ikke at smide skrald.

Mødrene i Lindholm samles til aktiviteter fra børnene er små.

I Lomme pengeprojektet får børnene mulighed for at tjene deres egne penge, samtidig med at de renoverer deres boligområde.

Lau Jensen, tidligere politimand, er nu ansat i projekt "ReStart Lindholm".

tonen. Lige præcis forældresamarbejdet er en af grundstenene i det arbejde, som de ansatte i "ReStart Lindholm" udfører. Områdets hjerte er aktivitetshuset. Her mødes mødrene i børnecaféen, fra deres børn er næsten nyfødte, og det er en god måde at lære familierne at kende på.

- Vi lavede fra begyndelsen en optælling af, hvor mange af områdets børn vi kendte navnene på. Og det tal er faktisk på 98 procent. Naturligvis kan vi ikke nå alle, men ved at have en stor berøringsflade, og ved at familierne er klar over, at de kan komme til os og få hjælp, er vi nået langt, siger May Hansen.

Det boligsociale arbejde i Lindholm kan sættes på en ret enkel formel. Det handler om at skabe gode relationer og klare regler. Og det handler om at bryde de misforståelser, som meget nemt opstår, når forskellige kulturer skal lære hinanden at kende.

POLITIET ER IKKE FARLIGT

Et af de steder, hvor misforståelserne ofte kan få lov til at vokse, er de unges forhold til politiet. I projekt "ReStart Lindholm" er tidligere politimand Lau Jensen blevet ansat, efter han gik på pension fra politiet. Han er ansat som projektmedarbejder og har forbindelse til skolen og SSP-netværket, men arbejder også som almindelig aktivitetsmedarbejder.

- Jeg kom her allerede, dengang jeg stadig arbejdede i politiet. De unge skulle lige vænne sig til at se mig i uniform, men de fandt hurtigt ud af, at der ikke var noget at være bange for. Da jeg så stoppede i politiet, fik jeg nogle timer herude. Det er et arbejde, hvor jeg føler, at jeg er med til at gøre en forskel. Det her med at hjælpe de unge til at danne gode relationer, er meget tilfredsstillende, siger Lau Jensen. ■

Politiets køretøjer skal følges tæt

Via en ny køretøjsdatabase vil Rigspolitiet sikre, at politiet får mest mulig valuta for pengene i forhold til politiets bilpark. Alle oplysninger om det enkelte køretøj skal registreres for at få bedre styr på totalomkostningerne. Desuden er det lykkedes at spare millioner af kroner på at genforhandle værkstedskontrakter landet over.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Hvad kostede køretøjet at anskaffe? Hvad kører det på literen? Hvornår fik det senest skiftet olie? Eller bremseskiver? Hvilke skader og skavanker har det haft? Og så videre.

Fremover vil en køretøjsdatabase i Rigspolitiets Center for Flåde- og Materielstyring (CFM) holde styr på alle oplysninger omkring politiets godt 2.500 køretøjer. Oplysninger, der er med til at tegne et billede af køretøjernes totalomkostninger, og hvornår de ikke længere er rentable at beholde.

- Formålet med databasen er at få mest muligt for pengene i forbindelse med det enkelte køretøj. Det er en model, som de store autoleasing-selskaber har brugt i mange år. De sparer mange penge på at være opmærksomme på

totalomkostninger på deres køretøjer. Det skal vi også være skarpere til i politiet, siger politiinspektør Michael Engell Olsen, som er chef for CFM.

VIL UDBREDE "BEST PRACTICE"

I skrivende stund er Rigspolitiet ved at ansætte de to sidste medarbejdere til den tre mand store værkstedsenhed, som skal stå for køretøjsdatabasen, der er videreudviklet fra en database, som Københavns Politi med tilfredshed har benyttet gennem flere år.

- Der bliver ikke tale om, at vi dikterer, hvad kredsene skal gøre eller ikke gøre med deres køretøjer. Men vi vil gerne udbrede "best practice" fra andre kredse gennem dialog. I dag foregår vedligeholdelsen af køretøjerne noget uens i kredsene, siger Michael Engell Olsen. Som et led i effektiviseringsprocessen på køretøjsområdet har CFM desuden

sat lup på priserne for reparationer og serviceeftersyn af politiets køretøjer, som foretages af mange forskellige, private værksteder ude i kredsene.

Gennem forhandlinger med værkstederne er det lykkedes at få sænket timepriserne over det meste af landet - og ingen har fået ringere timepriser, end de havde tidligere. Derudover har man strammet op således, at værkstederne først skifter bremseklodser og bremseskiver, når indikatorerne på klodserne og skiverne viser, at tiden er inde. Førhen skiftede mange værksteder automatisk begge dele på samme tid.

- Den øvelse har vi hentet en del millioner kroner på. Vi har naturligvis sikret os - via Teknologisk Institut og i samarbejde med Politiforbundet - at det er en sikkerhedsmæssig helt forsvarlig fremgangsmåde, siger Michael Engell Olsen. ■

soundscope pro-TECT

Soundscope pro-TECT
Individuelt høreværn til jagt

Et eneste skud kan ødelægge din hørelse

Beskyt din hørelse
- det er den eneste du har

Leverandør til Rigspolitiet

Op til 15% rabat til medlemmer af Danmarks Jægerforbund

audiovox

Yderligere information:
Telefon: 39 40 10 50
E-mail: info@audiovox.dk
www.audiovox.dk

En nat som forandrede

Kampene på Nørrebro natten mellem 18. og 19. maj 1993 er skelsættende for dansk politi. Så meget gik galt, at politiet og koncepterne omkring politiets indsats blev forandret fundamentalt. Alligevel er 18. maj stadig et blødende sår for mange af de involverede kolleger. Mest af alt fordi man føler, at politiet helt urimeligt blev gjort til syndebukke.

AF NICOLAI SCHARLING

Natten mellem 18. og 19. maj 1993. Resultat fra folkeafstemningen om Maastricht/Edinburgh-traktaten er netop blevet kendt. Danmark har stemt klart ja – et lille år efter, at samme Danmark med et knebent nej til Maastricht-aftalen rystede hele EF, som det hed dengang.

På den yderste danske venstrefløj blev det opfattet som et forræderi af dimensioner.

Regeringen havde lusket sig til sejr.

Sådan lyder den til dato bedste forklaring på de voldsomste gadekampe på dansk jord siden besættelsen.

Ret meget andet er ikke undersøgt.

Der var tale om et raseri af helt uventede reaktioner. Tilsat en varm forårs-aften, øl, gadefest, hundredvis af mennesker, gigantiske reserver af brosten og "spontane" bål.

Samt selvfølgelig flere års løbende oprustning og eskalering af kampene mellem politi og autonome. Startende med rydningen af Byggeren, BZ-bevægelsen, Ryesgade, siden Sorte

Hest i 1990 og den vilde kulmination 18. maj 1993. En generation af venstreradikale var blevet skolet fra hapnings til stadig mere organiserede guerilla-teknikker.

Fronterne blev stadigt skarpere og voldsommere over 10-15 år.

Alligevel har stort set ingen beskæftiget sig med, i hvilken grad gadekampene på Nørrebro var dygtigt orkestreret og planlagt, eller bare spontane udladninger af raseri.

Ingen er dømt – ingen miljøer optrevlet.

113 UNDERSØGTE SKUD

Det var et andet Danmark. Et Danmark, som også havde Blekingegadebande og revolutionære i mange afskygninger.

Man kan med rette undre sig over, hvorfor Danmark, selv 20 år senere, hverken er blevet klogere eller har lært noget fremadrettet om den ene side af gadekampene.

Man kan modsat sige, at politiet har lært en hel masse – på en meget hård baggrund.

Politiets rolle og handlinger er nemlig undersøgt til mindste detalje.

Ikke mindst på grund af de 113 skud,

som blev affyret – sigtede og varsels-skud.

Bemærkninger som: "Skyd, skyd, skyd" og "Skyd efter benene".

11 aktivister blev ramt.

Adskillige politifolk blev såret og kvæstet.

Mirakuløst nok blev ingen dræbt.

Tre store redegørelser skulle der til i de følgende syv år.

Tre politifolk blev sigtet og tiltalt – men tiltalerne "opgivet".

Op mod 300 politifolk deltog i kampene på Fælledvej og omkring Sankt Hans Torv.

Ingen havde – på noget tidspunkt – overblik over situationen.

Kommunikationen brød sammen.

Politifolkene blev fanget og kunne ikke slippe ud.

Intet fungerede.

PET havde ingen efterretninger om bal-lade under opsejling.

Det var et tungt politi, som var trænet i at gå frem i kæder med skjolde, som blev angrebet igen og igen fra alle sider med brosten og kasteskyts. Som en politiassistent, der var en af de tre tiltalte fra 18. maj, siden beskrev det i et

politiet

Da Nørrebro stod i flammer for 20 år siden, stod politiet uden et velfungerende indsatskoncept. Det blev ændret siden.

FOTO: SØREN WEISS

interview og en bog om sine oplevelser: "Brosten kom poppende som popcorn, overalt i alle højder, fra alle sider, hele tiden. Man kunne ikke følge deres bane. De ramte overalt."

Og yderligere:

"Vi stod i en kæde. Det betyder, at jeg havde et greb i kollegaen ved siden af. Igen og igen oplevede jeg, at han eller hun faldt om og blev slæbt væk. Det var virkelig med en følelse af panik. Benene rystede, alt gjorde ondt".

Samme politiassistent blev siden selv slået bevidstløs, vågnede op, og tog på skadestuen sammen med flere kolleger tidligt om morgenen. Da han kom tilbage på stationen, gul og blå og med hjernerystelse, fik han besked på, at der skulle skrives indberetninger. Han

kunne dårligt stå op, så han skrev efter eget udsagn blot, at han skød ad to omgange skråt op i luften.

Siden fandt man en patron fra hans pistol i en såret demonstrant.

På baggrund af fundet og indberetningen blev han sigtet og tiltalt.

Siden blev tiltalen opgivet.

"Opgivet, som om jeg alligevel var skyldig, men bare ikke kunne dømmes", skriver han efterfølgende i sin bog.

SYNDEBUKKE

I sin bog "Bag skjoldet" og i interviews giver samme politiassistent udtryk for den følelse, som gælder for stort set alle politifolk, der deltog.

"Vi syntes, vi havde gjort et fantastisk stykke arbejde, vi havde ofret os, og vi

troede, at vi ville få tak. I stedet blev vi gjort til syndebukke".

Sætningen fanger en pointe, som stadig er gældende for dem, der kan huske det.

18. maj står på den måde som en af de mest traumatiserende begivenheder i politiets nyere historie.

I Politiforbundet får man stadig og løbende sager med posttraumatisk stress syndrom (PTSD) og svagelighedspensionering, som kan føres tilbage til 18. maj 1993. En del er gået ned med flaget, der har sågar været selvmord. Det er ikke kønt. Og det gør stadig ondt.

HVAD HAR POLITIET LÆRT?

Den gode del. Og vel egentlig – her 20 år senere – den væsentlige – er spørgsmålet omkring, hvad man så har lært af 18. maj.

Svaret lyder: Rigtigt meget.

Hele indsatskonceptet er ændret.

Politiets indsats er i dag mobil, uddannelsen bedre, der er hollændervogne, kommandovejene er klare, og alt dokumenteres undervejs. Desuden baserer man sig i høj grad på efterretninger.

Politiet i dag er kort sagt et helt andet og meget klogere – belært af 18. maj blandt andet.

Det stod i særlig grad klart under rydningen af Ungdomshuset i 2007, som på sæt og vis var voldsommere og foregik i flere bydele og med flere våben – herunder molotovcocktails.

Her slap politi og demonstranter billigere fra de vilde kampe.

En anden side er de psykologiske støttetiltag – som i dag samler op på alle dem, der udsættes for voldsomme begivenheder.

I det følgende vil vi beskrive konsekvenserne og efterspillet fra 18. maj 1993. Menneskeligt såvel som taktisk. ■

For en større gennemgang af begivenhederne kan uddrag læses på:
dansk-politi.dk

A photograph of two police officers in riot gear, including helmets and visors, standing at night. They are holding batons. The background is dark with some blurred lights.

Politifolk ville være blevet dræbt

FOTO: SCANPIX/MIKKEL ØSTERGAARD

Indsatsleder Leo Lerke var ansvarlig for den operative politiindsats den 18. maj. Han husker, hvordan demonstranter smadrede brosten i ansigtet på bevidstløse politifolk. Gennem de sidste 20 år har han haft rig lejlighed til at gennemtænke de valg han tog, og under omstændighederne er han sikker på, at han gjorde det rigtige.

AF TANIA KEJSER

De politifolk, som var med 18. maj 1993, oplevede en regulær krig. Leo Lerke, som var ansvarlig for den operative del af politiets indsats, så, hvordan demonstranter angreb bevidstløse og sårede betjente. Det var årsagen til, at han kontaktede KSN (en særlig kommandocentral oprettet på Politigården) og meddelte dem, at politiet måtte tage det drastiske valg at bruge skydevåben.

- Vi fik en melding om, at lokalpolitistationen på Blågårds Plads var under angreb, og kollegerne var i fare. Derfor

måtte vi rykke ind, før vi havde alle folk på plads. Da vi nåede derhen, oplevede vi at blive angrebet af trænedede folk. Deres strategi var først at kaste med brosten mod benene og bagefter mod ansigtet på os. Det gik voldsomt for sig, og mange politifolk blev såret og båret væk, husker Leo Lerke.

KSN: SKYDEVÅBEN DIT ANSVAR

Han overvejede, om det kunne lade sig gøre for politiet at trække sig fra kampene.

- Da jeg så, hvordan demonstranterne angreb bevidstløse politifolk, måtte jeg indse, at vi ikke kunne slippe væk. Vi havde for mange sårede folk, der lå op ad gaden, som ville blive overladt til demonstranterne, hvis vi trak os. Jeg er den dag i dag ikke i tvivl om, at de ville være blevet slået ihjel, hvis de var blevet ladet tilbage. Derfor var vi nødt til at blive og kæmpe. Jeg havde flere gange rykket for gas, som ikke kom. Efterhånden som vi fik flere og flere sårede folk, meddelte jeg KSN, at vi alvorligt overvejede at bruge skydevåben. Jeg fik at vide, at det var mit ansvar. Det var jeg sgu godt klar over, fortæller Leo Lerke.

Varselsskuddene havde ringe effekt. Efterfølgende kunne flere af de politifolk, der skød, ikke huske, at de havde affyret deres våben.

- Demonstranterne opførte sig, som om varselsskuddene var fyrværkeri på nytårsaften. De virkede slet ikke efter

Vi var ikke vant til den blodrus, vi oplevede, og vi havde ikke et koncept, der gjorde os i stand til at komme hurtigt væk."

Leo Lerke, indsatsleder og ansvarlig for den operative politiindsats.

hensigten. Endelig kom gassen, og da vi fik skudt den af, begyndte nogle af demonstranterne at løbe. Det betød, at vi kunne rykke frem og komme ud af den fastlåste situation, fortæller Leo Lerke.

JEG SKULLE VÆRE SYNDEBUK

Det forløb, som fulgte, fik voldsomme konsekvenser for politiet. For Leo Lerke selv fik det store personlige konsekvenser.

- Det var ikke selve aktionen, der gjorde udslaget. Jeg havde før prøvet at være i farlige situationer. Men at blive slæbt gennem syv et halvt år med undersøgelser, afhøringer, nye undersøgelser og føle, at min retssikkerhed skred under mig, det sled.

- Jeg følte, at systemet ville have en syndeboek, og jeg følte, at den syndeboek skulle være mig. På et tidspunkt overvejede jeg, om ikke bare jeg skulle sætte mig selv i en gabestok, så jeg kunne få det overstået, fortæller Leo Lerke.

MÅTTE PENSIONERES

Alle undersøgelserne førte ikke til nogen egentlig konklusioner. I 1998 blev Leo Lerke udnævnt til politiinspektør og kom i karrieremæssig henseende videre. Men de år, der gik forud, havde været for opslidende.

- Undervejs i forløbet oplevede jeg, at jeg lige pludselig ikke

kunne huske. Jeg glemte ting, måtte skrive alt ned på papir, og kunne ikke sove om natten. Jeg gik til min chef og sagde, at jeg havde svært ved at passe mit job. Her fik jeg en rigtig god behandling – jeg fik forskellige muligheder, men valgte at lade mig pensionere med svagelighedspension. I 2006 blev min kone alvorligt syg og døde. I årene efter brugte jeg lang tid på at stirre ind i væggen. Når jeg skulle handle, tog jeg til en anden by. Jeg havde ikke overskud til at møde nogen, og jeg levede som eneboer.

VILLE IKKE ÆNDRE EN TØDDEL

I dag er Leo Lerke kommet ud på den anden side.

- Det tog mig lang tid, men det lykkedes. Jeg har et godt liv i dag. Jeg har uddannet mig til akuthjælper og tager ud og hjælper ved ulykker. Og så er jeg instruktør i den lokale fitnessklub. Jeg har brugt meget tid på at tænke over, hvad vi kunne have gjort anderledes for 20 år siden. Men min konklusion er, at jeg ikke ville ændre en tøddel. Man kan sige meget, set i bagklogskabens lys, men faktum er, at der forsvandt en jomfruelighed den 18. maj 1993.

- Vi var ikke vant til den blodrus, vi oplevede, og vi havde ikke et koncept, der gjorde os i stand til at komme hurtigt væk. Den gode historie er jo så, at man lærte af erfaringerne, så politiet forhåbentlig aldrig igen kommer ud for samme situation, siger Leo Lerke. ■

Meget dyre lærepeng

Politifolk efterlades altid alene, mens politikere og embedsværk vasker hænder. Det er, ifølge forbundsformand Peter Ibsen, en af de bitre erfaringer fra efterspillet til 18. maj 1993.

- Vi blev taget på sengen, og ingen var gearede til at håndtere situationen. Det kostede dyrt for de involverede, husker han.

AF NICOLAI SCHARLING

Den 26. maj 1993 gik daværende justitsminister Erling Olsen på talerstolen under et såkaldt Ombudsmøde i Politiforbundet. Kampene, skuddene og chokket fra afstemningsnatten den 18. maj var stadig friske nok til at fylde hele nyhedsbilledet.

- Erling Olsen lovede, ligesom statsministeren, at der ikke skulle krummes et hår på politiet. Der var sympati, ros og tak fra ham og alle andre. Kort efter vendte han, og stort set alle andre, på en tallerken og vaskede hænder, så det stod derefter - og efterlod de politifolk, som havde kæmpet i timevis, været i livsfare, været pressede til det yderste, helt alene, fortæller Peter Ibsen.

- Det var grimt og urimeligt, understreger formanden for Politiforbundet. Natten mellem 18. og 19. maj 1993 er stadig et åbent sår i politiet. Og i Politiforbundet.

Det er med Peter Ibsens ord nogle meget dyre lærepeng – som har ændret politiet fundamentalt.

- Det var den direkte årsag til, at vi fik et nyt indsatskoncept, ligesom psykologiske støttetiltag, bedre træning, bedre kommunikation og efterretninger voksede frem heraf. Det er så den gode fortælling. Politiforbundet var motor bag, for vi ønskede, at vi lærte af det her, kom videre og ikke bare pegede fingre. Devisen var, at det aldrig måtte ske igen, fortæller han.

- Men prisen betalte de involverede kolleger. Der går et urimeligt spor af selvmord, psykiske lidelser, svagelighedspensioneringer, fyringer og misbrug helt op til i dag. Alt sammen fordi samfundet og regeringen vendte dem ryggen. Kollegerne gav alt under helt ekstreme forhold, og har aldrig fået så meget som et tak af eftertiden. Jeg synes faktisk, det er noget svineri, siger Peter Ibsen.

VI SKYLDER EN TAK!

Han var dengang medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg, og blev kort efter næstformand. Herfra fulgte han efterspillet og alle forhandlinger tæt.

For at forstå 18. maj 1993 og de politifolk, som deltog i kampene, skal man - ifølge Peter Ibsen - se aftenen og natten gennem en dugget og svedfyldt gasmaske, med tunge skjold, og arme og ben, som var slået gule og blå af brosten, der kom flyvende i alle højder og fra alle retninger. Kolleger, som faldt på stribet og blev slæbt blødende og bevidstløse væk, mens man selv skulle blive stående eller rykke frem på række.

- De fleste politifolk kæmpede sådan i timevis. De var udmattede og smadrede. De gav alt. De fleste troede, at de skulle dø. De var virkelig bange. Ingen havde vidst eller var forberedt på det, som ville ske. Radioerne virkede ikke. Der var ingen efterretninger. Det var ikke deres skyld, at intet fungerede, fortæller han.

- Det var simpelthen et brud på alt, hvad politiet hidtil havde oplevet. De havde aldrig oplevet sådan et had, hvor demonstranter tyrer brosten direkte i hovedet på sårede politifolk på få meters afstand. Igen og igen. Det var krig det her, og de gav alt, i timevis, flere med hjernerystelser og i panik. Og

Det var grimmere og mere barskt, end offentligheden nogensinde har fået at vide."

så skal de have hele skylden og ingen tak. De var helte, som havde taget deres ansvar og handlepligt alvorligt og ofret sig. Men fik de tak for det? Nej!, siger forbundsformanden.

Peter Ibsen fortsætter:

- Samfundet skylder dem en tak! Foreløbigt 20 år for sent. På et tidspunkt, hvor enkelte af dem sidder på bænke med ølposer og flere lever på psykofarmaka. Men hellere nu end aldrig. Jeg synes faktisk, at samfundet burde skamme sig.

VI VAR I CHOK

Ifølge Peter Ibsen går der en rød tråd fra kritikken efter 18. maj til rydningen af Ungdomshuset, COP15, Göteborgurolighederne og Breiviks masse mord.

- Det starter altid med sympati og tak til politiet. Efter en uge skifter det karakter. Så kommer forsvarsadvokaterne, kulturpersonlighederne og antipolitifløjen på banen, og politikerne og ministerierne løber så hurtigt væk, de kan. Så står politifolkene pludselig og skal have kritik og tæv og skyld for alt, der gik galt. Sådant vil det altid være. Også selv om vi ikke har den ringeste andel i hverken Edinburgh-aftale, Borgerrepræsentationen, Verdensbanken eller drivhuseffekten. Politiet gør deres arbejde. Men prisen er bare høj og altid urimelig i den slags tilfælde, mener formanden.

Derfor skal en medlemsorganisation om nogen være gearet til at passe på

politifolkene og sikre, at de får den hjælp og støtte, som skal til.

- Det var vi nok ikke dengang i 1993. Vi blev også taget på sengen og var i chok. Og vi stolede desværre også på såvel politikere som Justitsministeriet. Det betød kæmpe slagsmål og bravalderlag med ministre, som hele tiden skiftede mening og hele tiden fik sat nye undersøgelser i søen. De krævede nærmest indirekte, at der skulle dømmes politifolk. Det var grimmere og mere barskt, end offentligheden nogensinde har fået at vide, husker Peter Ibsen.

SKULLE UNDERSØGES

- Man skal ikke misforstå mig. Jeg havde ikke noget imod, at begivenhederne blev undersøgt. De skulle undersøges. Der var blevet affyret 113 politiskud. Vi stod med adskillige sårede demonstranter og politifolk. Vi skulle alle vide, hvad, hvorfor og hvordan vi kom videre.

Jeg er helt på linje med de journalister, som krævede det hele kortlagt. Men i stedet blev det til heksejagt og håndvask for alle, som vel egentlig var de øverst ansvarlige, og som kunne udstikke en politisk kurs. Og der var aldrig nogen, som gravede sig ned i, hvorfor og hvordan Danmark havde fået et så ekstremt autonomt miljø, at det kunne udvikle sig så velorganiseret, voldsomt og hadefuldt som natten mellem 18. og 19. maj 1993. Det er stadig et mørklagt kapitel, siger Peter Ibsen. ■

EFTERSPILLET

24. maj 1993

Politidirektør Poul Eefsen afleverer sin rapport.

31. maj 1993

Justitsminister Erling Olsen (S) får rigsadvokat Asbjørn Jensen til at undersøge begivenhederne.

10. maj 1994

Byretten frifinder 18 og dømmer otte af de tiltalte tilskuere og aktivister.

29. august 1994

Asbjørn Jensens beretning offentliggøres. Han finder ingen generel kritik af politiet.

28. februar 1995

Landsretten dømmer i ankesag om deltagere og tilskuere. Tre får skærpet deres straf. Ni tilskuere idømmes hæfte.

30. maj 1995

Asbjørn Jensen konkluderer, at det var overvejende sandsynligt, at det var aktivister, der råbte: "Skyd efter benene".

18. november 1995

Ombudsmanden kommer med sin rapport, hvor der er kraftig kritik af rigsadvokat Asbjørn Jensens konklusioner.

7. december 1995

Justitsminister Bjørn Westh "opgiver" tiltalen mod tre betjente.

3. september 1996

Advokat Henrik Christrup bliver leder af en ny undersøgelseskommission nedsat af Bjørn Westh.

28. august 2000

Undersøgelseskommissionen afleverer sin redegørelse. Alle involverede politifolk frifindes for ansvar.

Den største forskel er mobil

Langt de flest politifolk, der arbejder operativt i dag, har aldrig prøvet det – og ville nok få et chok, hvis de gjorde. Det sikkerhedsudstyr, som politiet arbejdede med før og under urolighederne i 1993 var så tungt, at det svarede til en ridder i rustning. Det gjorde politiet immobilt, fortæller Mogens Lauridsen, politiinspektør i København.

AF TANIA KEJSER

Et kæmpe skjold, så kun den ene arm var fri. Udstyr, der forøgede kropsvægten med så mange kilo, at samtlige politifolk skulle køres i bus, hvis de skulle rykke sig bare 100 meter. Sådan var forholdene, da dansk politi for 20 år siden stod over for de største uroligheder efter krigen. Og det var en øjenåbner, fortæller Mogens Lauridsen, politiinspektør i Københavns Politi. Han var med i det efterfølgende

arbejde, hvor en ny indsatsform blev opfundet.

- Det, vi lærte efterfølgende, var, at vi måtte blive mere mobile. Da chefpolitiinspektør Kai Vittrup kom til i 1996, blev der sat et arbejde i gang, som handlede om at flytte os væk fra udgangspunktet, der havde givet os den utrolig negative oplevelse, som 18. maj var, fortæller Mogens Lauridsen.

Inspirationen fik man fra andre lande i Europa, især Holland og Tyskland.

Göteborg-urolighederne - den 14.-16. juni 2001

DET SKETE:

- Demonstrationer i forbindelse med afholdelse af EU-topmøde, der udviklede sig til gadekampe med plyndringer og hærværk.
- Der blev kastet med brosten, vejskilte, cykler, småsten med mere mod politifolk og politibiler, samt sat ild til caféborde og smadret butiksvinduer.
- Angiveligt blev der opbrudt 3,2 tons brosten, hvoraf de mindste vejede 2,2 kilo.
- Der var indsat 36 polititryttere som understøttelse for kolleger ved afspærringer. Desuden blev der anvendt hunde.
- Undervejs oplevede politiet store problemer med radiokommunikationen.
- 600 personer blev anholdt.
- 51 demonstranter blev såret.
- Heraf såredes tre personer af politiskud under én af demonstrationerne, hvor 25.000 deltog.
- 12 politifolk blev såret.
- Syv politibiler blev smadret, og seks politiheste måtte aflives.

- "Vi stod i en situation, hvor en kollega blev truet på livet i forbindelse med stenkast mod hans hoved. Det førte til, at vi skød i nødværge", udtalte en svensk politibetjent efterfølgende.

EFTERSPIG:

- Politiet blev kritiseret for at være for få – først 1.500 politifolk, og senere 2.000 med forstærkning.
- Det svenske politiforbund, Polisförbundet, gennemgik efterfølgende over 900 politifolks erfaringer med optøjerne. Konklusionen var, at både ledelse, kommunikation, uddannelse og udrustning var for dårlig. Forbundet krævede medindflydelse på, at noget tilsvarende aldrig ville ske igen.
- Ifølge Polisförbundet manglede 66 procent af politistyrken beskyttende udrustning under urolighederne, og hver femte blev skadet.
- Den svenske regering nedsatte en komité, der skulle se på politiets indsats. Politiet

fik megen kritik, men resultatet blev, at der skete ændringer – for eksempel i den svenske polititaktik.

- Der blev afsagt 20 domme – herunder op til 2½ års fængsel for deltagelse i planlægning af urolighederne.
- 10 år efter begivenhederne betegnede flere politifolk urolighederne som en krigszone, og flere troede, at de skulle dø.
- "Dette må ikke ske igen. Jeg kan ikke acceptere, at mine medlemmer udsættes for den slags stress. Desuden har politiet et problem. Vi kunne åbenbart ikke garantere borgernes tryghed i Göteborg", udtalte Jan Karlsen, formand for Polisförbundet.

iteten

- Hollænderne kunne noget i forhold til køretøjer. De arbejdede med mindre køretøjer, som kunne komme hurtigt ind og ud i indsatsområder. Desuden havde de et koncept med civile politifolk i uniformerede biler, som vi kopierede fuldstændig. I Tyskland fandt vi idéer til det personlige beskyttelsesudstyr, fortæller Mogens Lauridsen.

FRA DEFENSIV TIL OFFENSIV

I bund og grund handlede det om, at dansk politi gik fra at have en defensiv rolle under uroligheder, til en offensiv. Med de hurtige hollændervogne er det muligt at komme rundt, når urolighederne flytter sig, ligesom bilerne med deres lys og horn bruges til at lægge et psykologisk pres på en larvende folkemængde. En sideeffekt er, at vognene signalerer styrke og autoritet, når de kommer kørende i formation.

- Før brugte vi skjoldene som beskyttelse, nu bruger vi bilerne i stedet. I begyndelsen var det en overvindelse for

folkene at tage af sted uden skjold. Men efterhånden fandt de ud af, at de faktisk er mere sikre, når de kan bevæge sig rundt – ligesom det kan lade sig gøre at få fat i nogle af dem, som er de værste under urolighederne. Det er blevet mere usikkert at være stenkaster, fortæller Mogens Lauridsen.

FOR MEGET GIK GALT

Men hvorfor skulle der gå tre år før politiet begyndte at udvikle på egen indsats?

- Det var en utrolig svær opgave at evaluere politimæssigt. Normalt går vi grundigt til værks og taler om, hvad der gik galt og hvorfor. Men for meget var simpelt hen gået galt, og for folkene var der for mange traumer forbundet med den dag. Derfor var det faktisk utroligt befriende at gå direkte til at ændre konceptet for vores indsats. Det fik Kai Vittrup sat i gang, og det arbejde fik vi et indsatskoncept ud af, som holder den dag i dag, fortæller Mogens Lauridsen. ■

Utøya-massakren - den 22. juli 2011

DET SKETE:

- Højreekstremisten Anders Behring Breivik parkerede en varevogn i regeringskvarteret i centrum af Oslo.
- Klokken 15.25 detonerede en bombe placeret i varevognen.
- Otte personer døde.
- Breivik kørte til øen Utøya, 40 kilometer uden for Oslo, hvor der afholdtes socialdemokratisk ungdomslejr.
- Klokken 17.07 ankom han til øen, forklædt som politibetjent.
- Klokken 17.26 begyndte han at skyde på deltagerne.
- 69 personer blev dræbt.
- 33 personer blev såret.
- Undervejs ringede Breivik 10 gange til politiet for at meddele, at han "kapitulerede". Første gang klokken 17.59
- Klokken 18.25 gik den første politistyrke i land på øen.
- Klokken 18.27 overgav Breivik sig.

EFTERSPIL:

- Breivik tiltaltes for terror og idømtes norsk lovs strengeste straf - forvaring - som er en fængselsdom, der kan forlænges.
- Han skal sidde i fængsel i mindst 10 år og i højst 21 år, men det kan som sagt kan forlænges, og han kan ende med fængsel resten af sit liv.
- Politiet anklagedes af flere politikere i Stortingets justitskomité for at have været for langsomme.
- Politiet derimod sagde, at udrykning og aktion gik så hurtigt, som man havde mulighed for.
- En del tyder på, at der var en lang række problemer i det beredskab, norsk politi havde til rådighed under tragedien:
 - Varslingen af politifolk fungerede ikke. Mange af dem, som arbejder i afdelinger, der er trænet til situationer som bombesprængningen i Oslo, fik simpelt hen ikke besked om at komme på arbejde. En del mødte op alligevel.
 - Der gik en time, fra politiet var klar over, at en mand skød løs på Utøya, til der ankom politi til øen.

- Hvorfor valgte man ikke at bruge en politihelikopter?
- Transportmidlet, i form af en gummibåd lastet med mænd og tungt udstyr, var ved at kæntre undervejs til øen. Hvorfor havde politiet ikke adgang til et bedre transportmiddel?
- Kommunikationen under indsatsen fungerede ikke, fordi politiets netværk ikke dækkede godt nok på og ved Utøya. Det betød blandt andet, at ikke sikre mobiltelefoner måtte tages i brug.
- "Vi kommer til at diskutere kvaliteten af vores efterretninger, udstyr og strategi. Og vi kommer til at se på responstid og hele den præventive del, som politiets overvågning af internettet. Desuden bør vi se på, hvordan landet er dækket ind i forhold til beredskab med specialstyrker i alle landsdele, og hvordan politiet er rustet til skarpe situationer, hvor der bliver skudt i en menneskemængde", udtalte Arne Johannesen, formand for det norske politiforbund, Politiets Fellesforbund.

FOTO: SCANPIX/JAKOB BOSERUP

Politifolk får stadig **psykiske mén** efter 18. maj

Psykiske arbejdsskadesager, som bunder i oplevelser tilbage fra 18. maj 1993, dukker med jævne mellemrum op på forbundssekretær Flemming Olsens bord i Politiforbundet. En ny voldsom hændelse i politifolkenes arbejde – eller måske bare et stenkast, en duft eller en lyd – kan pludselig udløse traumatiske minder fra dengang for 20 år siden.

AF KARINA BJØRNHOLDT

De følte sig magtesløse, fanget, ladt i stikken, og så kæmpede mange af dem bogstaveligt talt for deres liv og førlighed.

De op mod 300 politifolk, som tirsdag den 18. maj 1993 blev indsat i forbindelsen med demonstrationer og optøjer på Nørrebro efter danskernes ja til Edinburgh-aftalen, fik sig en meget barsk oplevelse. En del af dem har stadig psykiske ar på sjælen.

- Vi har ikke noget samlet overblik over, hvor mange psykiske arbejdsskadesager, der relaterer sig til 18. maj 1993, da vi registrer arbejdsskadesager i et andet system i dag. Men sagerne fylder forholdsvis meget i det samlede antal sager om psykiske arbejdsskadesager, som vi hvert år behandler, fortæller forbundssekretær Flemming Olsen. Han har haft ansvaret for arbejdsmiljøområdet i Politiforbundet siden maj 2002.

Det kan være en ny hændelse, hvor kolleger bliver truet på livet, får kastet en sten

efter sig – eller bare hører en velkendt lyd eller genkender en duft, som bringer dem tilbage til gadekampene den 18. maj 1993 og tankerne om, at de måske skal dø. Minder, som kan "re-traumatisere" dem, som Flemming Olsen benævner det.

- Ofte tror kollegerne, at det er den nye hændelse, som har givet dem psykiske problemer. Men det viser sig ofte, at det er oplevelserne den 18. maj, som er hovedårsagen, siger Flemming Olsen.

De kolleger, som deltog i 18. maj-ind-satsen, og som efterfølgende har fået psykiske problemer, bliver hovedsageligt diagnosticeret med posttraumatisk stress syndrom (PTSD).

DER GIK JURA I DET

I 1993 havde politiet ikke samme fokus på psykologisk debriefing efter voldsomme situationer, som det har i dag. Det var først i 1997, at Rigspolitiet – efter Politiforbundets kortlægning af det psykiske arbejdsmiljø – indførte et egentligt koncept med tilknyttede psykologer, at

debriefingen blev sat i system. Derfor var der i 1993 mere fokus på den taktiske debriefing, ligesom pressen og politikerne hurtigt satte spørgsmålstegn ved, om det nu havde været nødvendigt for politiet at afgive varselskud. En omstændighed, som seniorkonsulent og tidligere sekretariatschef i Politiforbundet, Hans Bundesen, tydeligt husker. Dengang var han nyvalgt medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg.

- Mange politifolk følte sig virkelig skuffede og svigtet. De havde – som håndhævere af lov og orden – set døden i øjnene, mange var blevet alvorligt kvæstet, og nu vendte de toneangivende i samfundet dem ryggen, da de var under maksimalt pres og havde følt sig nødsaget til at skyde. Der gik jura i sagen, og mange kolleger følte sig klemt

INDSATSEN I DANSK POLITI FØR OG NU

1993

Udstyr: Hjelm, skjold, indsatsdragt, benbeskyttere, støvler, pistol, knippel og radio.

Indsatskoncept: Defensiv strategi. Så hvordan tingene udviklede sig. Gik til fods frem mod demonstranterne side om side, bagved skjoldene.

2013

Udstyr: Hjelm, skjold, indsatsdragt, brynje, arm-, hånd- og albueskyttere, benskiner, sikkerhedsstøvler, pistol, stav og peberspray.

Indsatskoncept: Offensiv strategi. På forkant med udviklingen – blandt andet via anvendelse af efterretninger fra PET. Flere, men mindre og mere mobile, enheder. Biler, som anvendes taktisk til at afskærme og dække af.

og glemt, fortæller Hans Bundesen. Han tilføjer, at 18. maj var skelsættende i forhold til, at politiet fik mere fokus på de psykiske påvirkninger, som politi-

arbejdet kan indebære, ligesom politiets taktiske koncepter ændredes for at dæmme op for de mange fysiske tilskadekomster. ■

Hvad skal du til sommer?

Politiforbundets ferieboliger er endnu ikke fuldt booket til sommer – så skynd dig ind og book, så din sommerferie kan komme på plads.

Politiforbundets ferieboliger ligger spredt ud over det meste af landet. Derudover er der to mobilehomes i Sydfrankrig og en storbylejlighed i Berlin.

Book via Politiforbundets hjemmeside: www.politiforbundet.dk

Billeder, turforslag og faciliteter kan findes under boligerne.

Ellinge Lyng
8 personer

Nyt Skagen hus
8 personer (færdigbygget til juli)

Skallerup Klit Feriecenter
6 personer

18. maj 1993 - optakten og natten minut for minut

Den 18. maj 1993 blev den vigtigste politihistoriske begivenhed siden krigen. Under uroligheder på Nørrebro i København blev politiet viklet ind i voldsomme gadekampe og måtte afgive skud efter voldsomme angreb. Kun ved et under blev ingen dræbt.

AF MUSEUMSLEDER FREDERIK STRAND, POLITIMUSEET

Efter en ophidset og intens valgkamp stemmer danskerne den 18. maj 1993 ja til Maastrichttraktaten og Edinburg-aftalen. Blandt flere grupper i befolkningen er der dog en stor utilfredshed med valget og en følelse af, at det blev presset igennem for at sikre et ja til Den Europæiske Union (EU). Tidligere på dagen har der derfor været afholdt en demonstration mod EU på Blågårds Plads. Bag denne står personer med relation til 1980'ernes BZ-miljø og de nye autonome grupperinger på Nørrebro. Demonstrationen har hidtil forløbet fredeligt, og omkring klokken 22.00 begynder den at bevæge sig mod Christianborg. Klokken cirka 22.17 rapporterer en patruljevogn, at demonstranterne bevæger sig ad Nørrebrogade, og at antallet er stigende.

NØRREBRO STORMES

Kort tid efter ankommer områdeleder for Christiansborgvagten, vpk. Leo Lerke, til stedet og observerer, at demonstranterne opbygger en barrikade på Dronning Louises Bro. Politigårdens radiocentral opfordrer ham imidlertid til at forholde sig i ro, indtil de har samlet tilstrækkeligt mandskab til at storme barrikaden.

På Politigården oprettes en særlig kommandocentral (KSN), der under ledelse af pi. Kurt Hansen skal lede og koordinere håndteringen af aktionen. Han udnævner Leo Lerke til områdeleder

for aktionen. Klokken 23.14 står den første store kampstyrke, Delta-5 (D-5), under ledelse af vpk. Poul Dinesen, klar på Søtorvet. Tidligere, klokken 23.00, er der anmeldt brand i en lejlighed i Ravnsborggade, hvor brandvæsenet ikke kunne rykke frem grundet demonstranter. Da dette er en potentielt livstruende situation, vurderer Leo Lerke, at politiet skal storme barrikaden, rykke ind på Nørrebro og skaffe passage for brandvæsenet.

Politistyrken får på kort tid ryddet barrikaden, der ellers på dette tidspunkt er blevet markant udbygget. Klokken 23.33 er barrikaden på Dronning Louises Bro passeret og demonstranterne på flugt ned ad Nørrebrogade. Nye styrker fra Station 3, under ledelse af vpk. Mogens Hansen, slutter sig til D-5 og sikrer derved Nørrebrogade frem til Fælledvej.

Indtoget på Nørrebrogade forløber således hurtigt og effektivt, men aktionen kræver et ganske stort tåregasforbrug – noget der senere giver betydelige problemer. Hertil kræver fastholdelsen af Nørrebrogade frem til Fælledvej, at et stort antal betjente opretholdes på strategiske indfaldsveje til gaden. Det er derfor kun i begrænset omfang muligt at frigøre ressourcer til andre indsatsområder på Nørrebro, og allerede klokken 23.29 skal dette vise sig at volde problemer.

”KOLLEGA I KNIBE”

Nærpolitistationen i Blågårdsgade, Blågårdsvagten, sender på dette tids-

punkt alarmsignalet: ”Kollega i knibe” – det alvorligste alarmsignal, som indebærer, at der øjeblikkeligt skal ydes assistance. Udenfor befinder der sig omkring 200 demonstranter, som har opdaget seks betjente inde på stationen, som de prøver at storme med en hjemmelavet rambuk. Beredskabsstyrkens nathold, Delta-1 (D-1), der omkring 23.15 sendes fra Politigården til Nørrebrogade, omdirigeres derfor nu til Blågårdsgade. Her løber holdet ind i voldsomme problemer på Blågårds Plads, idet demonstranterne yder hård modstand og angriber fra de forskellige sidegader.

Af frygt for at Sankt Hans Torv – som er fyldt med flere tons løse brosten på grund af ombygning – skal falde i hænderne på demonstranterne, har en politistyrke, kaldet Montys deling, besat torvet. De får ordre på at bevæge sig ned mod Blågårdsgade, grundet alarmsignalet fra Blågårdsvagten. Dette sker klokken 23.35. Kort tid efter stormer Montys deling en barrikade mellem Fælledvej og Nørrebrogade og slutter sig til politistyrkerne på Nørrebrogade. Fra da af ligger Sankt Hans Torv åbent for demonstranterne.

På Blågårds Plads melder D-1, at de angribes fra alle sider, og KSN sender derfor en ny styrke, Delta-2 (D-2), derud. Da der imidlertid er faldet mere ro over tingene, sendes D-2 væk fra pladsen og uden om uroområdets epicenter – indre Nørrebro – for, via Blegdamsvej, at nå frem til Sankt Hans Torv.

Klokken 00.34 befinder politiet sig i en livstruende situation. Ordren: "Træk pistolerne" bliver derfor givet - brøkdelen senere skyder politiet for første gang. Der bliver i alt afgivet tre skudsalver. Foto: Scanpix

EN MUR AF BROSTEN

På vej ned ad Blegdamsvej bliver D-2 mødt af stenkastende demonstranter, som hindrer styrken i at nå frem til Sankt Hans Torv. Omkring torvet og på Fælledvej befinder sig også betjente fra uro-patruljen og Station 1's civilpatrulje. De skal observere situationen og giver nu foruroligende tilbagemeldinger om, at en stor gruppe demonstranter har samlet sig på torvet - og snart vil udgøre en betydelig risiko.

Demonstranterne har imidlertid opdaget, at der er civile betjente til stede og begynder at kaste brosten efter dem. Angrebene eskaleres hurtigt, og betjentene føler sig snart så pressede, at de sender meldinger om undsætning. Områdeleder Leo Lerke giver derfor Montys deling ordre til - via Nørrebrogade - at sikre Sankt Hans Torv og undsætte de civile betjente. Leo Lerke kalder dog i hast delingen tilbage, da han får informationer om, at der venter 150-200 demonstranter på torvet. Klokken 00.25 eskaleres situationen yderligere - de civile betjente føler sig nemlig i stigende omfang pressede. For hurtigt og effektivt at sætte sig på Nørrebrogade knap en time tidligere, havde D-5 brugt en stor mængde tåregas, og Montys deling må derfor op ad gaden uden understøttelse af dette. Klokken er 00.27.40, og gruppen støder nu ind i kæderne af demonstranter og mødes af en mur af brosten. Politikæden kommer fra første sekund under massivt pres, og i løbet af ganske kort tid er den under sammenbrud. Det står hurtigt klart, at Montys deling under ingen omstændigheder kan magte de angribende demonstranter. De sender derfor en knibemelding til områdelederen. Klokken 00.28 giver Leo Lerke ordre til, at D-5 skal

rykke frem til undsætning. De erfarne folk fra D-5 ser en kort overgang ud til at kunne presse demonstranterne tilbage, men angrebene med brosten, glasskår og jernspyd er så intense og velkoordinerede, at de snart bliver presset ned ad Nørrebrogade. Politikæden er nu igen brudt sammen, og betjentene står spredt tilbage eller ligger sårede på Fælledvej.

SKUDSALVERNE

Fra klokken godt 00.30 råder der altså et totalt kaos blandt betjentene. Situationen er tydeligvis ude af kontrol, og de befinder sig i en livstruende situation. Klokken 00.34.50 råbes derfor: "Træk pistolerne" - og klokken 00.34.55 skydes første gang. Mens skuddene affyres, råbes der igen: "Træk pistolerne", og i en megafon tilkendes, at der vil blive anvendt skydevåben. Betjentene skyder skråt op i luften og samler sig derpå i en kæde. Den bliver imidlertid fortsat hårdt angrebet, og varselsskuddene har tilsyneladende ikke haft en afdæmpende effekt. Fra tv-optagelser kan man høre, at der råbes: "Skyd efter benene". Klokken er da 00.36.10. Klokken 00.36.18 råbes igen: "Skyd efter benene" - hvorpå der skydes. På dette tidspunkt er en gasskytte fra D-1 nået frem, og det lykkes ham at lægge tåregas ud. Klokken 00.40 trænger betjente fra Fælledvej frem til begyndelsen af Sankt Hans Torv, og betjente fra D-2 - understøttet af nye forstærkninger ledt op ad Ravnsborggade - når også torvet. Der fortsætter kampene, da betjente forsøger at erobre nogle sten-

bunker. Klokken 00.45 skydes sidste gang - denne gang på Sankt Hans Torv. I alt affyres der omkring 113 skud, og 11 demonstranter bliver ramt.

90 SÅREDE BETJENTE

Efter sidste skudsalve stilner kampene langsomt af, og klokken cirka 01.00 er de største gadeuroligheder i danmarkshistorien ophørt. Der etableres et opsamlingssted for sårede på Dronning Louises Bro, og de køres, på grund af det store antal, til forskellige hospitaler i Københavnsområdet. 90 betjente - eller knap en tredjedel af de betjente, som var indsat på Nørrebro - er blevet såret. Flere har knust fødderne, andre har brækket ben eller fået læsioner i ansigtet. Et ukendt antal demonstranter køres ligeledes til hospitalerne. Ved et under blev ingen slået ihjel under urolighederne. ■

Politi-museet viser nu særudsstillingen "18. maj 1993" - hvor man kan opleve nætten minut for minut.

Frigiv politifolk til politiopgaver, lad SKAT styre ATK/vejafgift

Lad de stakkels studerende fra Politiskolen bemane ATK-bilerne. De skal selvfølgelig have gennemført første skole- og praktikophold, så de er rustet til det, man kan møde som målere ude i bilerne. Det er forslaget fra pa. **Tonny Fischer**, Københavns Politis Færdselsafdeling.

Københavns Politi bliver tildelt 10 nye ATK-biler (automatisk hastighedskontrol).

Efter hvad jeg har hørt, så skal der minimum måles det, der svarer til to mands tjeneste á 8 timer i døgnet pr. bil. Altså skal der bruges mindst 20 mand i døgnet. Denne opgave er umiddelbart tilskrevet Københavns Politis Færdselsafdeling. Uden en tilgang på mere end to faste målere fra stationerne. Hvem prioriterer så, hvilke opgaver der så ikke skal løses?

Jeg ved, at der politisk fulgte penge med til at bemane nogle af de 100 biler. Hvor er pengene blevet af? København skal af med 200 mand. Ønsker Rigspolitiet ATK-biler, så pengene bedre kan blive kanaliseret andetsteds hen? Hvorfor ikke faste målestændere, der eventuelt også kunne registrere, når bilister kører over for rødt?

Hvis man ønsker hastigheden ned på bestemte strækninger i København, så kan det nemt reguleres, for eksempel ved hjælp af skilte, grøn bølge, lave hastighed eller størekasser. Men ønsker man virkelig at sænke farten, eller er det bare en pengemaskine? Jeg har hørt, at det kun er en tredjedel så farligt at køre i København kontra

ATK har ikke meget med færdselssikkerhed at gøre, men er en vejskat, mener pa. Tonny Fischer.

resten af landet - i forhold til statistikkerne omkring alvorlige ulykker/dødsfald i trafikken.

ATK: AL TID KLAR, DET LUGTER LIDT AF DUMMEBØDER

Så lad os nu være ærlige og kalde ATK for vejskat, som SKAT lige så godt kunne stå for. Det har ikke meget med

færdselssikkerhed at gøre. Hvis man vælger ATK-løsningen så tag skridtet fuldt ud. Samkør registreringsnummer og NemKonto så ejeren/brugeren af køretøjet bliver trukket direkte fra kontoen. Hæv eventuelt afgiften 100 procent ved gentagelse. Glem alt om klip med videre. Så sparer vi også en masse folk til efterforskning. Ejeren af køretø-

jet må så selv afregne med en eventuel anden fører af køretøjet. Jeg mener, at Schweiz eller Belgien kører et lignende system.

Men når det nu er besluttet, at vi skal måle trafik døgnet rundt, så har jeg et forslag, der kan frigive 20 politifolk i døgnet alene i København. Disse politifolk kunne så sættes målrettet ind mod "rigtige færdselskriminelle".

Lad de stakkels studerende fra Politiskolen bemande ATK-bilerne. De skal selvfølgelig have gennemført første skole- og praktikophold, så de er rustet til det, man kan møde som målere ude i bilerne. Her kan de studerende sidde og studere/reflektere, mens de måler og tjener en skilling/studieløn.

De studerende er jo hårdt ramt i forhold til tidligere tiders ansatte og andre studerende:

- Aflønning er SU.
- Undervisning i op til 37 timer ugentligt. (Ingen andre studier har så mange undervisningstimer. Dertil lagt at studiet kræver mødepligt, og at der ikke tillades fravær på op til 10 procent, som andre studier).
- Ikke meget træning i skoletiden - men undervisning i træning, og så skal de selvtræne i fritiden.
- De kan ikke trække kørsel fra i skat.
- De har ikke mulighed for at trække dobbelthusførelse fra.
- Bor de i Jylland, kan de kun rejse mellem Jylland og Politiskolen på deres studierejsekort, men ikke internt i

København, hvis de har et værelse her.

- Mange studiejobs må de ikke bestribe, da det ikke er foreneligt med vores stilling.

Så lad os række hånden ud til de stakkels studerende og give dem en fremragende mulighed for at have et studiejob, hvor de samtidig kan få kigget lidt i Karnov. Jeg tror, de ville elske det!

Lad politifolkene lave politiarbejde, og så kan vi låne de studerende ud til SKAT. ■

Popermo Vejrhjælp

Har du en kaskoforsikring til din bil eller motorcykel, har du gratis Popermo Vejrhjælp.

Betaler du allerede et abonnement på vejrhjælp, kan det være en fordel for dig at opsigte abonnementet.

Ønsker du mere info, kan du kontakte vores policeafdeling, police@popermo.dk eller tlf. 66 12 94 48.

Popermo Forsikring GS
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

 popermo
VORES FORSIKRING

Fup eller fakta

Vi er tvunget til at rykke sammen i bussen og fortælle vores ledelser, at samarbejde, medindflydelse, retfærdighed, ærlighed og reel anerkendelse, i stedet for skamros, er eneste vej frem, hvis vi skal bevare dansk politi, som en god og attraktiv arbejdsplads. Det skriver **Annette Nielsen** og **Johan Kofod** fra Københavns Politiforening.

Anmeldelser journaliseres forkert! Statistikkerne er misvisende! Dårlige responstider ryger i papirkurven! Politiet har fjernet sig fra borgerne! Politiet kommer ikke! Færre på gaden nu end før reformen! Rigide måltal! Elendigt materiel! Dårlige og langsomme it-systemer! Tåbelig vagtstyring (POLVAGT)!

ELLER

Det er aldrig gået bedre i dansk politi! Politiets indsats er helt fantastisk! Statistikken har aldrig været bedre! Vi har styr på det! Vi kan sagtens skrue op for indsatsen! Det har ingen konsekvenser for borgerne!

Alt ovenstående er kendte udsagn fra den seneste tid.

Hvad er så rigtigt? Hvad er fup? Hvad er fakta?

Ja, vel et eller andet sted midt imellem afhængigt af, hvor man er henne i organisationen dansk politi, og hvor tæt man er på toppen.

I en presset tid med en truende ledelsesreform og leadership pipeline i horisonten, bliver vi som tillidsrepræsentanter nødt til at tage bladet fra munden

og fortælle politikere og borgere, at det skønmaleri, som vores rigspolitichef videregiver fra den "virkelige politiverden", langt fra er i overensstemmelse med det billede, vi ser.

Egentlig er vi lidt forundrede over, at vi som ansatte i samme firma er så milevidt fra hinanden. Vi ved jo, at rigspolitichefen blandt andet ved studiekredsafslutninger møder rigtige politifolk, senest cirka 350 m/k fra København, ved en retspolitisk debat den 25. marts. Her blev der råt for usødet givet udtryk for den virkelighed, som efterforskere og kolleger i beredskabet samt andre ansatte oplever.

Situationen er selvfølgelig ekstra tilspidset i disse måneder på grund af en stærkt øget aktivitet på bandefronten, men det er jo ikke et nyt opstået fænomen. Allerede tilbage i marts måned 2009 blev der, tvunget af omstændighederne, oprettet en egentlig bandefdeling i København. Senere er diverse task forces kommet til. Der er bevilget penge til materiel og betaling af overarbejde. Et fantastisk godt stykke arbejde leveres på grund af kollegernes ihærdighed og loyalitet. Der ransages, anholdes, efterforskes og dokumenteres, så sagerne kan holde i retten.

Der leveres således på udvalgte områder, men hvad med resten af politiet? Kan vi være vores indsats bekendt i forhold til almindelig servicering af borgerne? Helt klart nej! Det er vores opfattelse, at det ikke er et københavnerproblem. Tværtimod hører vi, den er gal i hele landet.

Har dansk politi glemt sine kerneydelser? Bestemt ja! At sørge for ro, orden og tryghed i samfundet samt efterforske forbrydelser, er der blevet begrænset tid og ressourcer til.

Hovedprioriteten, der forståeligt nok er indsatsen mod banderne og dernæst opfyldelsen af måltal, tager al vores tid på bekostning af det mere borgervendte arbejde. En farlig udvikling, hvis vi fortsat vil være "borgernes politi" og samtidig en stor trussel mod vores integritet, faglige stolthed og dansk politi som en god arbejdsplads.

Hvad kan der så gøres for at rette op i tide?

1. Vores allerøverste ledelse bliver nødt til at optræde troværdigt i forhold til de ansatte og droppe den statistikbaserede begejstringsretorik. Rigspolitichefen/politidirektørerne er kontraktansatte på åremål og kan der-

for føle sig fristet til kun at afrapportere positivt. Derved svækkes deres troværdighed især blandt de ansatte, men også i befolkningen.

2. Et fast normativ for politiuddannet personale skal genindføres. Rigspolitichefen fik ud fra devisen om "at politiet skulle professionaliseres" overbevist forligspartierne om, at et fast normativ var hæmmende for denne udvikling. Resultatet kender alle: Flere hundrede færre politibetjente og ansættelse af et ukendt antal konsulenter (300-400?).

3. En øvre pensionsalder skal genforhandles og fastlægges. Ved aftaleforhandlingerne 2011 (OK11) blev politiets pligtige afgangsalder afskaffet med virkning fra 2012. Herved er det blevet komplet umuligt for Rigspolitiet og kredsen at budgettere, fordi man ikke ved, hvornår kollegerne går på pension.

Ambitionen for Politiforbundet må være soleklar. Flerårsaftalen gældende til 31. december 2015 skal åbnes. Vi kan simpelt hen ikke leve med, at vi i tilspidsede situationer flytter lidt rundt på Tordenskjolds soldater og "stjæler" personale fra hinanden. Der skal findes varige løsninger, selv om det midt i en krisetid vil komme til at koste penge.

Vi har for længst nået det punkt i dansk politi, hvor vi, på trods af dyre konsulentundersøgelser fra Deloitte, McKinsey, Boston Consulting Group med flere, ikke kan hverken strukturere eller prioritere os ud af problemerne, med mindre politiets kerneydelser

overlades til den hastigt voksende private sikkerhedsindustri, der med de rigtige beføjelser (våben og magt) hellere end gerne vil tage over.

Men et samfund, hvor de, der har råd, kan betale for tryghed og efterforskning, ønsker vi vel ikke!

Normalt siges det, at der skal lig på bordet, før politikerne handler. Hvor mange flere vil I have?

Det haster! Dansk politi er ved at udvikle sig til en gang strukturel sminke, hvor forkromede handlingsplaner er indholdsløse alibier udelukkende for at tilfredsstille spørgelystne politikere og journalister.

Fine nationale og europæiske priser gives til velbeskrevne og velmenende kriminalpræventive tiltag. Udadtil god "reklame" for politiet, men internt ved vi jo godt, at der er tale om prestigetiltag uden det nødvendige personale til andet end blot at holde sporadisk liv i projekterne.

Dertil kommer rigide måltal, hvor de samme borgere, vi i løbet af året har svigtet, bliver "jaget" og noteret for en "trafikfarlig" forseelse. Vi kan ikke være det bekendt!

Hvis nogen skulle stille det obligatoriske spørgsmål: Er det ikke bare klynk fra offentlige ansatte og tillidsfolk, der vil have flere ressourcer?

Nej og atter nej. Det er et seriøst nødråb

om hjælp i tide, inden embedsmandsvældet, godt hjulpet af bestilte konsulentrapporter overflødiggør politikerne og reducerer ministre til marionetdukker.

Med rette kan I læsere/kolleger spørge, om det nytter noget at råbe op? Det håber vi, det gør. Vores fælles og fremtidige kollegers arbejdsforhold, samt ikke mindst borgernes retssikkerhed, er i høj grad på spil. Men trykket skal også komme nedefra, gennem vores lokale ledelse og gennem vores lokale foreninger. Fortæl hvor pressede vi er.

De sidste fire år har været op ad bakke, og det bliver kun værre, hvis vi, i misforstået konsensus og "fred i min tid", fortsætter med flinkeskolen. Vi er tvunget til at rykke sammen i bussen og fortælle vores ledelser, at samarbejde, medindflydelse, retfærdighed, ærlighed og reel anerkendelse, i stedet for skamros, er eneste vej frem, hvis vi skal bevare dansk politi, som en god og attraktiv arbejdsplads med et højt fagligt niveau, en anstændig personalepolitik og et ordentligt arbejdsmiljø.

Der er allerede trukket (for)store veksel på vores sociale kapital.

Vi ønsker dansk politi tilbage på sporet som borgernes politi. Som tidligere nævnt kan det kun ske ved genåbning af flerårsaftalen og gerne med udgangspunkt i Politiforbundets veldokumenterede 2020-plan. ■

Om optagelse af afhøringer

Under selve afhøringen opnår vi en bedre dynamik og en mere hensynsfuld dialog med den afhørte, når vi ikke skal skrive rapporten ned samtidigt. Derved sikrer vi flere nuancer i forklaringen og får langt flere informationer. Sådan skriver ka. **Per Bang** fra Fyns Politi om fordelene ved at optage afhøringer.

På baggrund af den seneste tids debat omkring optagelse af politiets afhøringer føler jeg for at kommentere og præcisere ting i den forbindelse.

Vi har de seneste cirka syv år på Fyn arbejdet med optagelser af afhøring af vidner, forurettede, mistænkte og andre personer i alvorlige sager som drab, sædelighed, brand, røveri med videre. Vi har derfor opnået en god erfaring på området.

Når vi optager afhøringerne bliver der efterfølgende skrevet et referat af optagelsen på samme måde som ved traditionelle afhøringer. Det er altså ikke et fuldt udskrift af hele afhøringen, som man gør i forbindelse med børneafhøringer, der skal kunne tjene som bevis i retten. Selve afhøringstiden er væsentligt kortere end ved traditionelle afhøringer, hvilket betyder at udgiften til advokater og tolke kan minimeres.

Når vi bagefter skriver referatet af optagelsen KAN det tage længere tid. Jeg vil anslå, at den samlede afhøring inklusiv rapportskrivning typisk samlet forøges med cirka 25-50 procent. Alt afhærens erfaring og afhøringens forløb.

Jeg er maksimalt to timer om at skrive en afhøring på en time, som jeg lytter helt igennem. Altså et sammen-

lagt tidsforbrug på tre timer. Havde jeg skrevet afhøringen til rapport under selve afhøringen, havde det samlede tidsforbrug også været væsentligt længere tid end den ene time. Måske to til to en halv time inklusiv rapportskrivning.

Alt efter afhøringens forløb og indhold, er det vores erfaring, at man ikke altid behøver at lytte afhøringen igennem, hvis der er tale om afhøringer med få væsentlige, relevante detaljer. Yderligere opbygger man med erfaringen en rutine i at notere sig, hvor det væsentlige indhold i optagelsen ligger på "båndet", og man kan på den måde i nogle tilfælde spole sig frem til det relevante. Derfor kan tidsforbruget i nogle tilfælde være kortere eller neutralt.

Under selve afhøringen opnår vi en bedre dynamik og en mere hensynsfuld dialog med den afhørte, når vi ikke skal skrive rapporten ned samtidigt. Derved sikrer vi flere nuancer i forklaringen og får langt flere informationer. Samlet set opnår vi et produkt med flere detaljer, en større præcision og dermed en forøget kvalitet.

Vi har desuden erfaring for, at modvillige afhørte er mindre tilbøjelige til at ændre deres forklaringer senere i forløbet, således at domsforhandlingerne

ofte forløber uden større overraskelser for anklagerne, idet forklaringer der dannede baggrund for anklageskriftet, gentages i retten, ligesom tolkning i mindre grad bliver betvivlet. Mange genafhøringer undgås under efterforskningen. Vi har mulighed for at lytte til optagelsen igen, hvis detaljer, der forekom uvæsentlige ved første gennemlytning, senere under efterforskningen viser sig at være det interessante eller afgørende.

Yderligere giver de fordele, der åbenlyst er ved at optage afhøringer, os også bedre mulighed for at lytte og vurdere under afhøring af mistænkte, og vi kan på den måde lettere danne os et samlet indtryk af mistænkte og den øvrige efterforskning. Vi kan derved måske på et tidligere tidspunkt under efterforskningen udelukke personer, som viser sig at være grundløst mistænkte.

Når vi optager afhøringer, har vi en mulighed for at imødegå klagesager, ligesom stressniveauet hos den enkelte kollega nedsættes væsentligt, da det er meget krævende at koncentrere sig om både at skrive, lytte, formulere og stille spørgsmål samtidigt. Optagelsen kan endvidere bruges til evaluering af muligheden for eventuelle forbedringer i ens egen præstation.

Vi har kun i enkeltstående tilfælde oplevet, at afhørte ikke har ønsket at udtale sig, når afhøringen blev optaget. Flere forsvarsadvokater har udtrykt stor tilfredshed med, at vi optager afhøringerne af mistænkte. Dels fordi det sparer tid, og dels fordi det sikrer nuancer i mistænktens forklaringer.

Hvorvidt optagelserne skal benyttes i retssager, er ikke relevant som udgangspunkt. Det vigtigste er, at vi som politifolk skaber bedre forudsætninger for at løfte kvaliteten i vores efterforskninger ved at slippe for egen unøjagtig hukommelse og måske ulæselige håndskrevne notater eller - som nævnt - slippe for de krævende forhold under selve afhøringsforløbet i afhø-

ringslokalet. Finder domstolene efterfølgende et grundlag for at benytte optagelser i forbindelse med sagerne, så er det da kun glædeligt, at vi kan være med til at hjælpe der også.

Jeg er helt klar over, at dansk politi står over for nedskæringer og generelt mangler ressourcer. Men en optagelse af afhøring... DET skal vi finde tid til i de alvorlige sager.

Efter min opfattelse har vi - NU - en unik mulighed i dansk politi for at være med til at sætte vores præg på rammerne for en regulering af optagelser af afhøringer.

I Norge, England og andre lande, vi

sammenligner os med, er det blevet trukket ned over hovedet på dem, fordi de har haft nogle meget uheldige sager, hvor der er blevet draget tvivl om politiets afhøringsmetoder. Det har vi heldigvis stort set været forskånet for..., indtil nu!

Det er mit postulat at lige meget hvad, så vil optagelse af afhøringer inden for den nærmeste fremtid under alle omstændigheder blive pålagt os og blive en del af vores hverdag.

Lad os da bare komme i gang.

Det hele er et spørgsmål om en kort tilvænning for den enkelte kollega. ■

Når vi optager afhøringer, har vi en mulighed for at imødegå klagesager, ligesom stressniveauet hos den enkelte kollega nedsættes væsentligt, da det er meget krævende at koncentrere sig om både at skrive, lytte, formulere og stille spørgsmål samtidig, skriver ka. Per Bang fra Fyns Politi.

De utilpassede unge drenge og banderne

Det er først, når politiet har overbevist det passive flertal af borgere i de socialt udsatte områder om, at vi også er til for at tjene og beskytte dem, at vi kan regne med deres hjælp og støtte. For uden det passive flertals støtte og hjælp kommer vi aldrig for alvor bandekriminaliteten og lovløsheden i de socialt udsatte områder til livs. Det skriver pa-

Elvir Abaz fra Vollsmose Lokalpoliti.

Mit indtryk er, at en lille, hård kerne af de kriminelle i de socialt udsatte områder tager flertallet af andre beboere i området som gidsler via deres kriminalitet, og hvad den afstedkommer.

Det skaber afmagt og frustration hos det passive flertal af lovlydige borgere, som i bund og grund ønsker, at politiet sætter hårdt ind over for banderne og de hårdkogte kriminelle. Det passive flertal lider under, at banderne med deres kriminalitet, asociale og ofte grænseoverskridende adfærd "brander" flertallet ude i det offentlige rum og i medierne, hvilket igen fører til stigmatisering og generalisering.

Banderne, og deres stigende indbyrdes konkurrence om blandt andet narkomarkedet, har på det seneste medført, at de har intensiveret jagten efter potentiale fodsoldater, som ofte er de helt unge og socialt udsatte - utilpassede drenge af anden etnisk herkomst end dansk.

Disse drenge, bosiddende i de socialt udsatte boligområder, vælger efter min opfattelse banderne af flere forskellige årsager - spænding, hurtige, "nemme"

penge, tilhørsforhold, samhørighed, respekt, umiddelbart anerkendelse af gruppen, når den unge udviser "mod" og risikovillighed udadtil, følelse af magt, "fede" biler og smukke kvinder. Det, som de unge ikke forudser fra starten, er begyndelsen til deres moralske og menneskelige deroute, forræelse, tab af empati for andre medmennesker, konstant stress med mere. Banden giver ofte de unge det, som de unges nærmeste omsorgspersoner ikke har formået at give: Respekt, accept, loyalitet og anerkendelse. Men det eneste, som de unge i virkeligheden og i den sidste ende får, er en illusion om det.

Igennem mit arbejde hos Vollsmose Lokalpoliti ser jeg desværre alt for ofte børn og helt unge, som opholder sig ude i det offentlige rum uden tilstedeværelse af voksne. Jeg har et klart indtryk af, at disse unge drenge og piger har et eklatant behov for en voksenkontakt. Det oplever vi dagligt, når vi for eksempel er på fod- og cykelpatrulje i Vollsmose-området.

Baggrunden bag de utilpassede, unge drenges situation skal efter min opfat-

telse ses i lyset af et mislykket møde mellem en patriarkalsk familiekultur og den danske liberale kultur og opdragelsesmodel. Meget tyder på, at eksempelvis arabiske og somaliske fædre inden deres ankomst til Danmark har været en meget mere aktiv og deltagende del af samfunds- og familielivet. I kraft af deres ofte eneforsørgerrolle nød disse fædre både respekt og anerkendelse hos deres koner og familien.

I mødet med den danske velfærdsstat og arbejdsløsheden mistede de selv samme patriarkalske fædre både deres selvtillid - og et eller andet sted også respekten hos deres sønner. Disse udenlandske fædre har ikke formået at redefinere deres rolle og finde deres plads i samfundet og familien.

Langt de fleste af de utilpassede unge drenge af anden etnisk herkomst, som nu om dage bliver rekrutteret og misbrugt af de kyniske bander, er i bund og grund massivt omsorgssvigtede børn. Disse unge drenge har i usædvanlig grad manglet en maskulin og omsorgsfuld faderskikkelse, som via samtale og vejledning kunne hjælpe dem med at

udvikle sig til sunde og selvtilidsfulde unge mænd.

Det er ikke nogen hemmelighed, at de unge drenge af anden etnisk herkomst tit er udfordrende og fornærmende i en sådan grad, at de kan provokere en politimands inderste. Jeg er ikke i tvivl om, at de unges grænseoverskridende og fornærmende adfærd til dagligt skaber frustrationer og vrede hos en del politifolk rundt omkring i landet. Det er forståeligt og menneskeligt.

Jeg er af den overbevisning, at vi politifolk kan tackle disse unge drenge endnu bedre og mere professionelt, end vi gør i forvejen, hvis vi forstår baggrunden for deres destruktive adfærd. Ved at forstå baggrunden for deres adfærd kan vi møde dem med konsekvens, men også med et åbent sind og mindre frustration til følge.

Ved at adskille "person" og "adfærd" fra hinanden kan vi bedre fastholde de unge drenge i, at det ikke handler om deres person, men om deres adfærd, når vi griber ind. Jeg bruger ofte udtrykket: "Jeg kan lide dig som person, for du er inderst inde en god dreng, men din opførsel (beskrivelse af adfærden) er uacceptabelt, derfor bliver jeg i nødt til at gøre..."

Min erfaring er, at når de unge mærker, at vi politifolk grundlæggende ikke "hader dem", men at vi også "vil dem det godt", så kan man oftest etablere en fornuftig relation, hvor man kan få dem til hvad som helst. Øvelsen handler om, at vi også skal glæde os på de

unges vegne, når de konkret gør noget positivt samt udvise en smule glæde, når det går dem godt. Når den unge for eksempel generhverver sit kørekort, skal jeg som politimand være i stand til at sige tillykke, i stedet for sarkastisk at bemærke: "Vi skal nok pille det kort hurtigt fra dig" eller: "Husk, at det kort kun er til låns".

Hvordan stækker vi så banderne?

Hvis vores indsats mod banderne skal lykkes, bliver vi efter min opfattelse nødt til at være bedre til at svække og vanskeliggøre rekruttering af unge, utilpassede drenge af anden etnisk herkomst end dansk til banderne.

For banderne og den hårde kerne har hidtil været god til at "brande" politiet i de socialt udsatte områder og tegne et misvisende billede af os og vores indsats i områderne. De kriminelle har, i forhold til det passive flertal, i for høj grad formået at fjerne fokus fra deres kriminalitet og deres asociale adfærd og "brande" politiet som en institution, der forfølger de etniske mindretal. Denne strategi er især lykkedes i forhold til de unge drenge, som banderne rekrutterer. Politiets sociale kapital i de udsatte boligområder er lav, og det bliver vi i nødt til at gøre noget ved.

Gennem styrkelse af det lokale civilsamfund i de socialt udsatte områder og etablering af direkte kontakter til det passive flertal, kan politiet selv være med til at tegne et mere retvisende billede af os, og hvorfor vi gør tingene, som vi gør.

I forbindelse med vores daglige virke skal vi - efter min opfattelse - være endnu bedre til at skelne mellem de hårdkogte kriminelle og de almindelige borgere, som bor i de socialt udsatte områder. For jeg er overbevist om, at vi i mødet med de grænseoverskridende unge og de hårdkogte kriminelle høster nogle erfaringer, som sætter sig dybt i os. Disse erfaringer, og ikke mindst forventninger, skal vi for i alt i verden ikke have med os, når vi, kort efter en konfliktsituation med den hårde kerne, møder de ganske almindelige borgere af anden etnisk herkomst. Det handler om at viske tavlen ren og møde de lovlige med åbent sind og venlighed. Øvelsen er svær, men ikke umulig.

Den hårde kerne, banderne og deres håndlangere skal vi konstant og resolut bide i haserne. Vi skal være kirurgisk præcise, sætte ansigter på dem, i stedet for at vi rammer med spredehagl. Vi skal standse dem, sigte dem, ransage deres biler, visitere dem med mere.

På den anden side skal vi være endnu mere venlige og åbensindede, når vi møder de lovlige udlændinge. Kun på den måde kan vi være med til at "brande" os som også "deres politi". Det er først, når politiet har overbevist det passive flertal af borgere i de socialt udsatte områder om, at vi også er til for at tjene og beskytte dem, at vi kan regne med deres hjælp og støtte. For uden det passive flertals støtte og hjælp kommer vi aldrig for alvor bandekriminaliteten og lovløsheden i de socialt udsatte områder til livs. ■

Politiforbundet – udvikling eller afvikling?

Jeg vil imidlertid håbe, at man i Hovedbestyrelsen og formandskabet trækker i arbejdstøjet og smider kampuniformen og igen begynder at varetage medlemmernes interesser, i stedet for at strides indbyrdes. Sådan skriver pa. **Ole Molbo** fra Fyns Politi.

Det er trist som medlem at se, at vores ellers gamle og hæderkronede Politiforbund i løbet af få år er gået fra at være betegnet som et af de mest magtfulde fagforbund til nu at være et forbund, der efter egne udsagn og også efter resultaterne at dømme, stort set ikke bliver hørt eller i væsentlig grad bliver involveret i de mange forandringer og beslutninger, som påvirker vores hverdag herude i kredsene.

Det nemmeste vil jo være at give andre skylden og påstå, at det er på grund af politikredsreform, topstyring, politikere som ikke har indblik i politiets helt specielle vilkår - og sidst men ikke mindst de mange konsulenter og eksperter, som har været brugt til at analysere politiets drift, og som i øvrigt ikke har den mindste forstand på de helt specielle udfordringer, der ligger i at drive en virksomhed som politiet. Disse forhold er da også utvivlsomt noget, som der kræves megen viden og indsigt i for at kunne matche som faglig organisation.

Men efter min opfattelse er der nogle helt grundlæggende elementer, som skal være til stede, for at man kan agere og opnå resultater som forhandlingspartner og repræsentant for personalet, hvad enten det er på lokalt eller centralt

niveau. Det er netværk, troværdighed, loyalitet og sammenhold.

Ingen af disse dyder kan stå alene, idet de på mange måder griber ind i hinanden og i øvrigt er afhængige af hinanden.

Der er for mig ingen tvivl om, at det, der tidligere gav Politiforbundet stor indflydelse, var, at der var en høj grad af troværdighed omkring forbundets måde at arbejde på. Man kunne regne med, at når Politiforbundets formand var sendt ud med et forhandlingsmandat, så var der opbakning og loyalitet omkring det i Forhandlingsudvalg og Hovedbestyrelse.

Denne troværdighed led for mig at se sit første alvorlige knæk i forbindelse med COP15, hvor en noget forpustet formand måtte løbe frem og tilbage mellem Rigspolitiet og forbundshuset, idet der til stadighed blev ændret på mandatet hjemmefra.

En ikke særlig køn proces og et naturligt nok ikke særligt gennearbejdet eller i øvrigt prangende resultat.

Set udefra var det starten på en splittelse (læs magtkamp) i Hovedbestyrelsen - i mindst to eller måske flere fraktioner.

Denne splittelse har angiveligt været et vilkår med varierende styrke gennem

et par år, for så at bryde ud i lys lue i forbindelse med den så berømmelige kørepengesag.

Her opleves forbundsformanden hængt ud i et tabloidmedie for alt, lige fra dårlig moral til skattesvig.

Historien understøttes af flere navngivne hovedbestyrelsesmedlemmer og endda et forhandlingsudvalgsmedlem. For mig at se var det ene og alene med ét formål, nemlig at svække forbundsformanden.

Det må jo også konstateres, at det lykkedes, idet han kort tid efter meddelte, at han ikke ønsker at genopstille.

Senest opleves det manglende sammenhold også i forbindelse med effektiviseringsprocessen, hvor Johan Koføed (Københavns Politiforening) går i pressen og redegør nøgternt for de problemer, det medfører i hovedstadsområdet.

Dagen efter er en foreningsformand fra provinsen i pressen med et budskab, som i overført betydning siger: "Tør øjnene derovre, vi har været udsat for det samme og har vænnet os til det".

Vi står nu over for nyvalg af forbundsformand, og hvis alt fortsætter som nu, så vil der formentlig være flere kandidater til posten.

Denne troværdighed led for mig at se sit første alvorlige knæk i forbindelse med COP15, hvor en noget forpustet formand måtte løbe frem og tilbage mellem Rigspolitiet og forbundshuset, idet der til stadighed blev ændret på mandatet hjemmefra, skriver pa. Ole Molbo fra Fyns Politi.

Jeg vil imidlertid håbe, at man i Hovedbestyrelsen og formandskabet trækker i arbejdstøjet og smider kampuniformen og igen begynder at varetage medlemmernes interesser, i stedet for at strides indbyrdes. I må forstå, at prisen betales uden for forbundshuset. Erfaringerne med kampvalg til formandsposten og interne magtkampe

kan man blot indhente hos op til flere politiske partier - ingen nævnt, ingen glemt!

Politiforbundet står over for massive udfordringer såsom væsentlige ændringer i ansættelsesformerne, stor tilgang af andre faggrupper, pres på løn og pension, nye discount udbydere af

faglig organisering og så videre.

Hvis Politiforbundet skal gøre sig gældende i fremtiden, er det altafgørende, at forbundsformanden kan fremstå med et stærkt mandat, med et enigt og om ikke andet loyalt bagland, som arbejder for medlemmerne og ikke for sig selv. ■

Løn – og kompetenceudvikling for alle

Fremtidens tillidsmænd skal findes blandt de bedste, og dem får kollegerne ikke til rådighed, hvis der ikke findes en udviklingsmulighed – også på lønområdet. Derfor har det været vigtigt for lønteknisk udvalg at skabe en mulighed for dette. Sådan skriver hovedbestyrelsesmedlem og medlem af Lønteknisk Udvalg, **Kaj Rasmussen**, i en kommentar til ka. Svend Thorsens indlæg i seneste nummer af DANSK POLITI.

I anledning af indlægget "Hvad får vi for pengene?" i april-nummeret af DANSK POLITI har jeg, i et forsøg på at oplyse om processen, følgende bemærkninger til ka. Svend Thorsens indlæg om lønforhold for tillidsmænd m/k.

Da jeg af såvel Svend Thorsens som af Tom Steffensens indlæg kan se, at der ikke har været tilstrækkelig og nødvendig åbenhed omkring processen i Nordsjælland, vil jeg ikke kommentere dette nærmere, men alene forholde mig til historikken og strategien på området.

Historisk set havde Politiforbundet og politiforeningerne frem mod 2007 med stort held – i hvert fald mange steder – anvendt lokallønsmidlerne strategisk i et forsøg på at "få mest muligt for pengene". Derfor blev der i årene frem mod 2007, vel reelt sidste gang i forbindelse med udmøntningskrivelsen fra april 2006, omklassificeret temmelig mange uchargede kolleger.

I den gamle Slagelse politikreds havde vi for eksempel omklassificeret så mange, at flere kolleger faktisk ventede på at blive "gamle nok" – det vil sige afventede den ordinære anciennitets oprykning fra lønramme 20 til 25. Den

1. oktober samme år, et halvt år efter at udmøntningskrivelsen var sendt ud, rykkede de direkte i lønramme 28.

Med udmøntningskrivelsen i april 2007 blev der sat en stopper for at omklassificere med betaling af lokallønsmidlerne.

Imidlertid fandtes der muligheder i statens lønaftaler i øvrigt. Omklassificeringer fandt sted i andre af statens institutioner. Stillingsbetegnelserne var konsulent og specialkonsulent.

I min lokale politikreds - Sydsjælland og Lolland-Falster - har vi fra politireformens implementering beskrevet for eksempel mentorordninger med tilhørende funktionshonorering via lokallønsmidlerne. Hensigten var at have et system klar, når der igen blev åbnet mulighed for at skabe omklassificeringer for lokallønsmidlerne.

Tillidsmændene i det ganske land har gennem de forløbne år fra reformens implementering bidraget til formulering af såvel de lokale personalepolitikker som de tilhørende lønpolitikker. De har med andre ord bidraget til at skabe det grundlag og de aftaler, som de kolleger, der gennem årene er omklassifi-

ceret til konsulentfunktioner, har nydt godt af.

På trods af forannævnte har tillidsmændene været udelukket fra at følge med, fordi deres funktion, kompetence og kvalifikation ikke umiddelbart kunne omfattes.

I relation til kompetence og kvalifikation mener jeg, at det er rimeligt at forholde sig til, at tillidsværkets opgave er blevet væsentligt forandret i forbindelse med reformen.

I perioden frem mod udmøntningskrivelsen vedrørende lokalløn for 2012 har Politiforbundets løntekniske udvalg derfor gentagne gange presset på for at skabe en lønudviklingsmulighed, der også kunne omfatte tillidsmændene m/k.

Rigspolitiet var ikke indstillet på at imødekomme et sådant krav, men åbnede i udmøntningskrivelsen for 2012 muligheden for at etablere konsulentstillinger for lokallønsmidlerne. Den mulighed er således genåbnet på baggrund af Politiforbundets pres på området.

Der fordres kompetence og kvalifikation på lige fod med de omklassificerin-

ger, der kan etableres for politikredsens lønsum. Det er helt fair.

Samlet set har Politiforbundet og foreningernes tillidsmænd bidraget til udvikling af et lønudviklingsystem, der åbner mulighed for, at rigtig mange kolleger i fremtiden vil drage fordel heraf. Nu også tillidsmændene.

LOKALE LØNAFTALER

Med udgangspunkt i min egen politikreds, vil jeg kort beskrive, hvordan vores organisation er skruet sammen med henblik på etablering og anvendelse af konsulentfunktionerne.

På baggrund af politiforeningens ønske blev der - som nævnt - i forbindelse med politireformen indført en række specialfunktioner som eksempelvis mentorer, medens sagskoordinatorer og supervisor-stillinger i efterforskning efterfølgende er kommet til.

Fælles for dem alle er, at der stilles krav om udvidede kompetencer. Som eksempel kan nævnes, at vi i dag har overdraget vejledningsopgaven i forhold til de nye politistuderende til vore mentorer.

De kolleger, der efter ansøgning får stillingerne, skal gennemgå en diplomuddannelse i for eksempel vejledning og pædagogik. Ved besættelse af stillingerne vurderes også den enkelte ansøgers personlige kompetencer, ligesom der stilles ret store krav til deres viden på det politifaglige område generelt.

Kolleger med ovenstående specialiserede funktioner er indplaceret i lange PU-stillinger - typisk fem + femårige.

Politikredsen har for nuværende etableret såvel konsulent- som specialkonsulentstillinger. Vi har tidligere indgået

en aftale om, at lønomkostningerne til stillingerne dækkes af politikredsens lønsum, medens en eventuel tilhørende tillægsstruktur betales via lokallønsmidlerne.

I kraft af ændringen af udmøntnings-skrivelsen for 2012 har vi suppleret vores lønpolitik til også at omfatte lønindplacering som konsulent finansieret af lokallønsmidlerne. Forudsætningen er præcist den samme som for de konsulentstillinger, der er oprettet for politikredsens lønsum. Det går vi ikke på kompromis med.

Tillidsmændene er, som det forhåbentlig fremgår ovenfor, rigtig meget på banen i forhold til - inden for de gældende rammer - at udvikle de bedste lønforhold for kollegerne.

FREMTIDENS TILLIDSMÆND

Når man i dag vælges til tillidsmand, bliver man billedligt talt "kørt ud på et sidespor". Fra sidesporet kan tillidsmanden så forsøge at påvirke hverdagen, de forskellige beslutningsprocesser i kredsene, bidrage med viden, udviklingstanker og konstruktive tiltag til gavn for kollegerne.

En tillidsmand kan være nok så dygtig. Hans kompetenceudvikling tæller bare ikke i den mere formelle kompetenceudvikling i relation til politifunktionen. Det er også et faktum, at en tidstillidsmand, der primært fungerer i denne rolle, taber politifaglige kvalifikationer.

Tillidsmanden er således i mange sammenhænge reelt afkoblet den almindelige kompetenceudvikling, som kollegerne kan tilegne sig for eksempel i relation til teoretisk læring og længe-revarende PU-stillinger, hvorunder der oparbejdes kompetence og kvalifikati-

on, der på sigt kan danne grundlag for en omklassificering til konsulent.

Derfor var det vigtigt for lønteknisk udvalg at skabe en mulighed for, at også tillidsmanden kan løn-udvikles. Det har vi gjort - med velberåd hu - og i erkendelse af, at fremtidens tillidsmænd skal findes blandt de bedste, og dem får kollegerne ikke til rådighed, hvis der ikke findes en udviklingsmulighed - også på lønområdet - og vel vidende, at nogle kolleger kunne finde på at reagere som formuleret af Svend Thorsen.

Lokalt i Sydsjællands og Lolland-Falsters Politiforening har vi netop formuleret og vedtaget en ny foreningsvedtægt, der sikrer tillidsmændene fireårige valgperioder. Dette for at give kommende tillidsvalgte mulighed for at uddanne sig teoretisk i valgperioden. Herunder deltagelse i Politiforbundets tillidsmandsuddannelse, men også for eksempel akademi- eller diplomuddannelse inden for relevante områder. Så kan tillidsmanden vende tilbage til politiarbejdet, når/hvis enten han/hun selv eller kollegerne synes, at det er det bedste - bedre rustet og med flere kompetencer.

Det er helt fair, synes vi, og vi er temmelig sikre på, at fremtiden vil fordre sådanne muligheder, hvis vi skal have de bedste som tillidsmænd, og det fortjener fremtidens politikolleger.

PS.

Konsulenter aflønnes ikke på lige fod med politiinspektører eller viceinspektører. Der er tale om lønramme 29, skalatrin 42, lønramme 31, skalatrin 44, lønramme 33, skalatrin 46 (specialkonsulent). ■

VI GRATULERER

25 ÅRS JUBILÆUM

1. MAJ 2013
 Pa. **Tinna Friis-Hansen**, Midt- og Vestjyllands Politi
 Pa. **Peter Lockwood**, Syd- og Sønderjyllands Politi
 Pa. **Henrik Raun**, Københavns Politi
 Pa. **Sunrid Traðará**, Landfogeden på Færøerne
 12. MAJ 2013
 Anklager **Toni Lie Schorpen**, Østjyllands Politi
 13. MAJ 2013
 Ka. **Claus Schønning**, Syd- og Sønderjyllands Politi
 16. MAJ 2013
 Pa. **Svend Poulsen**, Rigspolitiet
 24. MAJ 2013
 Pa. **Jesper Øgendal Nielsen**, Sydøstjyllands Politi
 26. MAJ 2013
 Pa. **Søren Smith Johansen**, Fyns Politi

28. MAJ 2013
 Pa. **Anette Gross Sørensen**, Fyns Politi
 29. MAJ 2013
 Vpk. **Henrik Staal**, Nordjyllands Politi
 1. JUNI 2013
 Pa. **Steen Sørensen**, Nordsjællands Politi
 Ka. **Lars Mortensen**, Københavns Politi
 2. JUNI 2013
 Pa. **Karsten Chrøis**, Nordsjællands Politi
 5. JUNI 2013
 Adv.chef **Torben Kauffmann Sørensen**, Nordjyllands Politi

40 ÅRS JUBILÆUM

1. MAJ 2013
 Pa. **Finn Bak Christiansen**, Nordjyllands Politi
 Pa. **Per Erik le Dous**, Sydøstjyllands Politi
 Pa. **Corri Zimmermann**, Nordsjællands Politi
 Pk. **Mads Erik Rabitz Firlings**, Københavns Politi

Pa. **Jørgen Andre Steenvinkel**, Københavns Politi
 Spkons./T **Pia Pedersen**, Rigspolitiet
 16. MAJ 2013
 Pa. **Bruno Holtum Nielsen**, Fyns Politi
 Ka. **Knud Mikael Larsen**, Fyns Politi
 Pa. **John Hansen**, Fyns Politi
 Ka. **Christen Aagaard Sørensen**, Nordsjællands Politi
 17. MAJ 2013
 Pa. **Jan Bjarne Frederiksen**, Midt- og Vestsjællands Politi
 1. JUNI 2013
 Oass./T **Bente Jessen**, Østjyllands Politi
 5. JUNI 2013
 Vpk. **Johannes Risbjerg Johansen**, Rigspolitiet.

VI GRATULERER

Statsjubilæum er tidligere afholdt

25 ÅRS JUBILÆUM

1. MAJ 2013
 Pa. **Niels-Peter Melgaard Nielsen**, Østjyllands Politi
 6. MAJ 2013
 Pa. **Susanne Lind Kølle Andersen**, Nordsjællands Politi
 1. JUNI 2013
 Vpk. **Lars Rishøj**, Københavns Politi
 Oass./T **Ulla Wanting Jespersen**, Københavns Politi

POLITIETS KAMMERATSTØTTE

Politiets Kammeratstøtte afholder "Sommertræf" **fredag den 21. juni 2013** hos Michael, Grejsdalsvej 254, 7100 Vejle.

Vi satser på godt vejr – en tændt grill – mørt kød – et glas rødvin – og sidst men ikke mindst hyggeligt socialt samvær. Deltagelse for medlemmer er gratis – tilmelding til bestyrelsen. Se mere på www.polkam.dk.

Kommende arrangement:
 Foreningens "sensommerarrangement" er sædvanen tro henlagt i landlige omgivelser hos Poul Erik i Ringkøbing og finder sted den **14.-15. september** – sæt allerede nu kryds i kalenderen. Nærmere følger.

Politiets Kammeratstøtte står for fællesskab og socialt samvær. Vi arbejder på at skabe et stærkt socialt netværk for sygepensionerede politifolk og deres nærmeste. Aktive politifolk deltager på lige fod og er med til at bygge bro mellem sygepensionerede politifolk og de politifolk, der stadig er i arbejde og måske aldrig har tænkt over, at de selv, eller en af deres kollegaer, kan blive ramt af PTSD eller en anden tilskadekomst, der pludselig gør dem uarbejdsdygtige. Foreningen kan hjælpe med at skabe kontakt til de mennesker, man står og har brug for i en krisesituation, og vi kan bidrage med egne eller andre medlemmers erfaring. Vi kan støtte pårørende, der har brug for gode råd, når deres mand/kone har det svært og ikke er i stand til at fungere, som de plejer.

Vi er kun én mail eller ét telefonopkald væk!

Mail: peer@politietskammeratstoetteordning.dk
 Tlf: 2257 8729.

Peer Withagen, formand

KØBENHAVNS POLITI SANGKOR

Københavns Politi Sangkor blev stiftet den 13. marts 1913 og kan således fejre 100-års jubilæum i år. Det markeres ved et skandinavisk politisangerstævne i dagene 9. og 10. maj, hvor der udover Københavns Politi Sangkor også deltager mandskor fra Oslo Politi og Stockholms Politi.

Stævnet åbnes **torsdag den 9. maj kl. 11.30** på Københavns Politigård, hvor Politidirektør Thorkild Fogde byder velkommen til korene, der vil kvittere med nogle sange ved en efterfølgende reception. Om eftermiddagen kl. 16.30 optræder korene på Plænen i Tivoli, med efterfølgende hygge i Grøften, hvorfra der vil lyde masser af sange og højt humør.

Fredag den 10. maj kl. 11.30 stævner korene ud fra Bryggen ved Marriott Hotel og ad kanalerne under Langebro, Stormbroen, Børsbroen til Nyhavn og videre til Halvtolv, Minørgraven og Søfort Trekroner, hvor der holdes en kort pause. Herefter går turen kl. 13.20 til Den Lille Havfrue, der som bekendt også kan fejre 100-års jubilæum. Korene vil her synge en fødselsdagssang for den smukke gamle dame. Turen slutter i Christianshavns Kanal ved Christians Kirke. Kl. 15.00 synger korene koncert i kirken, hvortil der er gratis adgang.

POLITIETS MINDEFOND

Politiets Mindefond foretager i juni måned sin halvårlige uddeling af legatportioner.

Efter fundatsens § 2 kan der ydes understøttelse til:

- Hjælp til efterladte efter polititjenestemænd, der enten er døde som følge af frihedskampen eller er omkommet under tjenesten.
- Hjælp til enker og uforsørgede børn efter polititjenestemænd
- Hjælp til polititjenestemænd og disses familie, når politimanden eller familien er kommet i uforskyldt nød.
- Støtte til polititjenestemænd til disses videre uddannelse.

Ansøgningsskemaer kan enten rekvireres ved henvendelse til Politiets Mindefond, Polititorvet 14, 3.sal, 1780 København V, telefon 4515 2001, eller man kan hente skemaet på Polnet – blanketter – personale øvrige – R6000-4, hvorefter den udskrives og indsendes til ovenstående adresse senest den 5. juni 2013.

P.f.v. Vibeke Hansen, sekr.

Annonce

Popermo Forsikring GS

Hovedposter og nøgletal

Uddrag af resultatopgørelsen for 2012 og balancen pr. 31/12 2012

RESULTATOPGØRELSE 2012	2012	2011 (t.kr.)
Præmieindtægter f.e.r.	190.323.297	180.727
Forsikringsteknisk rente f.e.r.	89.615	1.220
Erstatningsudgifter f.e.r.	-153.603.073	-161.118
Forsikringsmæssige driftsomkostninger f.e.r.	-16.275.572	-17.008
Forsikringsteknisk resultat	20.534.267	3.821
Indtægter af investeringsaktiver	28.698.043	11.674
Overført til forsikringsteknisk rente	-866.373	-2.059
Resultat af investeringsvirksomhed	27.831.670	9.614
Skat	-12.038.383	-3.245
Årets resultat	36.327.554	10.190
BALANCE PR. 31/12 2012	31/12 2012	1/1 2012 (t.kr.)
Investeringsaktiver	503.634.380	445.318
Tilgodehavender	6.155.593	16.078
Andre aktiver	41.340.291	39.429
Andre tilgodehavender	414.604	10.420
Periodeafgrænsningsposter	5.165.657	11.804
Egenkapital	398.831.333	362.504
Forsikringsmæssige hensættelser f.e.r.	143.214.643	147.821
Gæld	13.203.040	10.552
Periodeafgrænsningsposter	1.461.509	2.174
Balancesum	556.710.525	523.050
NØGLETAL	2012	2011
Bruttoerstatningsprocent	77,1	96,1
Bruttoomkostningsprocent	8,2	9,1
Egenkapitalforrentning i procent	9,5	2,9
Solvensdækning	9,67	9,07
Antal medarbejdere	23,9	22,7
Antal policer	61.746	61.671
Antal skader	12.651	13.845

Det fuldstændige regnskab kan ses på popermo.dk

Farvel og tak til Ibsen

Ni år som forbundsformand og før det næsten ti år som næstformand. Den 31. maj stopper Peter Ibsen som formand for Politiforbundet.

Peter Ibsen har været formand i nogle af de mest turbulente år i politiets nyere historie. Han er kendt som diplomaten, den benhårde forhandler, strateg, en vidensbank, som kan gabe over stort set alle fagområder, altid velforberedt, og manden som helst taler pænt østjysk, men er klar til at slå, når retfærdigheden er truet. Han har formået at føre faglig kamp og samtidig være højt respekteret hos arbejdsgiveren og i ministerierne på Christiansborg.

Peter Ibsen har aldrig været bange for at tage tævene. Og med reformen af politiet i 2007, og hele omstillingen og effektiviseringen af politiets virkelighed, har øretæverne ofte stået i kø på en stadig mere presset arbejdsplads. Samtidig har Peter Ibsen været arkitekten bag de største lønstigninger i politiet nogensinde, genopretningen af

politistyrken inden finanskrisen, indflydelse og politisk gennemslagskraft. Alt sammen medvirkende til, at Politiforbundet i 2009 blev kåret til Danmarks næstmest magtfulde forbund.

Peter Ibsen er også en af hovedarkitekterne bag fusionen med Kriminalpolitiforeningen, samt dannelsen af en europæisk paraplyorganisation for politifolk, EuroCop, ligesom han er højt respekteret for sin indsats, når det handler om at kæmpe for bedre forhold og rettigheder i yngre europæiske demokratier. Også her har drivkraften om noget været retfærdighedssans, åbenhed og resultater.

Politiforbundet siger tusind tak til Peter for en fantastisk indsats og de mange års kamp for medlemmerne. For dygtigt at have holdt sammen på politiet i år, hvor mange har truet med at splitte det ad.

Det sker med en reception i forbundshuset på H.C. Andersens Boulevard 38, 4. sal.

**Torsdag
den 6. juni
2013
klokken 12.00**

